

nes po velikosti na drugem mestu v Sloveniji.

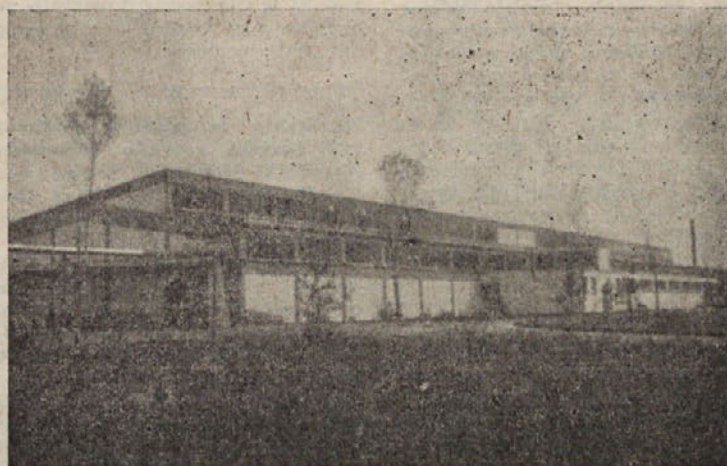
S teritorialnimi spremembami pa so se začele težave. Občutno se je spremenila socialna struktura in število prebivalstva. Posebno se je spremenilo razmerje med družbenim in zasebnim sektorjem, s čimer je šla zemljiško lastniška struktura v prid zasebni lasti z zelo nizkim katastrskim donosom. To je potegnilo občino v gospodarsko pasivnost, saj je znašal narodni dohodek v občini

Slovo

Pet minut pred dvanajsto je. Le še nekaj dni, nekaj skopih minut nas loči od novega obdobja, ko bomo veselo zaključili pravkar minulo leto. Tedaj, ali pa morda že sedaj, dela vsak zase obračun, koliko radosti, koliko veseljih dni in trenutkov ter grenkobe nam je prineslo. Vsekakor smo lahko prepričani, da bo bilanca starega leta v celoti pozitivna, ugodna in nam ne bo kvarila, grenila prvih korakov v zasneženo, mrzlo novoletno jutro.

Zadnje leto je bilo za nas izredno razgibano in plodno. Prineslo je novo ustavo, ki je še bolj utrdila široko demokracijo ter dala še večji poudarek delavskemu in družbenemu samoupravljanju. Iz tega pomembnega družbenega zakonika pa rastejo naše »ustave« v malem, statutu komun, krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, vendar pa bo treba prav pri izdelavi le-teh v prihodnje še bolj pohiteti.

Kakor smo pri volitvah z veliko udeležbo pokazali svojo državljanstvo (Konec na 2. str.)

Kemična se je preteklo leto prvič vključila v plan občine

na prebivalca leta 1954 le 107.120 dinarjev, kar je pomenilo, da smo bili pod republiškim povprečjem.

(Nadaljevanje na 3. str.)

INLES RIBNICA OB KONCU GOSPODARSKEGA LETA

Težave v začetku leta uspešno premagane

Ko pregledujejo v ribniškem Inlesu uspeh letošnjega gospodarskega leta, z zadovoljstvom ugotavljajo, da so težave, ki so motile redno proizvodnjo v prvih šestih mesecih leta, predvsem pa v prvem tromesečju, uspešno prebrodili. Predvsem v prvih treh mesecih leta jim je zaradi hude zime primanjkovalo hlodovine, posledice tega pa so čutili še vse prvo polletje. Kljub temu jim je uspelo realizirati letošnje planske obveznosti, kar gre predvsem na račun velike angažiranosti slehernega zaposlenega. Vsakdo je pač spoznal, da je izpolnitev zadanih nalog in s tem gospodarski uspeh podjetja odvisen predvsem od njihovega dela, od njih samih. Za uspešnejše delo so uvedli tudi redne mesečne proizvodne konference vseh vodij obratov, kjer se pogovorijo o delu v minulem obdobju in si zadajo naloge za naslednji mesec. Na ta način tekmujejo obrati med seboj, kdo bo bolje gospodaril in hitreje realiziral svoje obveznosti.

Poglejmo še, kako je kombinat izpolnil svoje letošnje planske obveznosti. Plan proizvodnje (dve milijardi 900 milijonov din) so dosegli že 20. decembra in ga bodo do konca leta še presegli, plan

(Konec na 5. str.)

(Konec na 5. str.)

STANOVANJSKA SKUPNOST KOČEVJE-MESTO PRIREJA PRAZNOVANJE

NOVOLETNE JELKE

v dvorani množičnih organizacij (za komitejem) v Kočevju z naslednjim programom:

I. NOVOLETNI SEJEM

v dneh 28., 29. in 30. decembra 1963 vsak dan
od 10. do 18. ure.

II. KULTURNO ZABAVNE PRIREDITVE V SEJEMSKEM PROSTORU

V soboto, 28. decembra:

1. Ob 10. uri otvoritev sejma, prihod dedka Mraza s spremstvom
2. Od 11. do 15. ure filmi iz dežele pravljic
3. Ob 16. uri pravljice s slikami. Vmes nastop dedka Mraza s spremstvom

V nedeljo, 29. decembra:

4. Od 10. do 13. ure film iz dežele pravljic
5. Ob 15. uri zabavni program učencev osem-
letke Mirka Bračiča, vmes nastop dedka
Mraza s spremstvom

V ponedeljek, 30. decembra:

6. Od 11. do 15. ure film iz dežele pravljic
7. Ob 14.30 uri »MEH ZA SMEH«, lutkovna igrica v Seškovem domu
8. Ob 16. uri nastop glasbenikov — izvajajo učenci Glasbene šole v Kočevju. Vmes nastop dedka Mraza

OB 18. URI ZAKLJUČEK SEJMA!
DVORANA BO VSE DNI OGREVANA!

Slovo

(Nadalj. s 1. str.)

ljansko zavest, so naši narodi izkazali zgledno človekoljubnost, solidarnost in slogo v veliki nesreči makedonske prestolnice, ki je bila hud udarec vsem jugoslovanskim državljanom. Velika zavzetost, čim hitreje in kar najbolje pomagati nesrečnim prebivalcem porušenega mesta, je brez primere. Odras tega je izdatna materialna, denarna in moralna pomoč ter milijarde vpisanega ljudskega posojila za obnovo Skopja.

In mi, ki smo vam, dragi bralci, teden za tednom pošiljali Novice? Ko delamo bilanco minulega leta in sploh obdobja, odkar izhaja list, z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo svoje poslanstvo, kolikor je le bilo v naših močeh, izpolnjevali, pač z večjim ali manjšim uspehom. Novice, ki so bile pred osmimi leti ustanovljene zaradi hitrejšega obveščanja občanov o vseh aktualnih družbeno političnih in gospodarskih vprašanjih na našem terenu, so se trudile, da bi to vlogo čim uspešneje izpolnjevale. Člani uredništva smo se trudili, da bi vam nudili vsak teden čim več zanimivih novic in vesti, da bi bil list res last vseh nas, pri tem pa smo nemalokrat našli predvsem na velike finančne težave. Posledica le-teh je tudi združitev našega časnika z Dolenjskim listom, ki bo z močnejšo naklado in boljšo kadrovsko zasedbo lahko še uspešneje upravljal naloge, ki dandanes stoji pred pokrajinskimi tiskom. Naši bralci bodo posledaj lahko spoznavali tudi delo in prizadevanja občanov v ostalih komunah Dolenjske in Posavja, naročniki v teh predelih pa bodo skozi novi, združen list spoznali naše kraje. Kočevsko in Ribniško dolino v Kočevju bo posledaj tudi podružnica Dolenjskega lista (v stavbi socialnega zavarovanja), kamor bodo dopisniki pošiljali prispevke ali pa kar v Novo mesto.

Vsi dosedanja naročniki Novic so že dobili eno številko Dolenjskega lista, te dni pa bodo prejeli tudi novoletno. Kdor teh dveh števil ne bo vrnil, bo tudi v prihodnje prejemal list redno vsak teden. Tudi v novem listu bo lahko našel veliko novic in zanimivosti iz domačih krajev, hkrati pa

PLENUM OBČINSKEGA ODBORA SZDL KOČEVJE

Formiranje krajevnih skupnosti

Krajevna skupnost je samoupravna teritorialna skupnost občanov, živčih v posameznem naselju ali delu naselja, v kateri občani organizirajo komunalne, stanovanjske, gospodarske, socialne, zdravstvene, kulturne, prosvetne, vzgojne in druge dejavnosti zaradi neposrednega zadovoljevanja svojih potreb ter potreb družin, gospodinjstev in naselja...

Za uresničevanje svojih nalog krajevna skupnost lahko v skladu z zakonom ustanavlja servisne in delovne organizacije...

(Iz 58. člena predosnutka statuta občine Kočevje.)

O formiranju krajevnih skupnosti v nekaterih krajih kočevske komune že razpravljajo. Krajevnim skupnostim je bil tudi posvečen zadnji plenum obč. odbora SZDL v Kočevju prejšnji četrtek, ki je dal precej koristnih pobud za ustanavljanje teh samoupravnih organov.

bo, kakor že rečeno, spoznaval tudi ostale predele Dolenjske. Naročniki Novic, ne vrnite dosedanjih števil Dolenjskega lista, ki vam jih je uredništvo poslalo brezplačno!

Naš na tem mestu, v zadnji številki Novic, ko se poslavljamo od starega leta, izrečemo še topla želja vsem dolgoletnim prijateljem našega lista. Razen številnim naročnikom za njihovo zvestobo listu se zahvaljujemo za topla sodelovanje predvsem vsem donisnikom, ki se jih je v osmih letih nabralo kar precej (v Kočevju in Ribnici, Laškem potoku, Prečradu, Osilnici, Dobropolju, Laščah, Ortneku, Grčaricah, Sodražici itd.), vsem matičarjem, ki so nam redno pošiljali matična obvestila, prijaznim poštarjem in trafikantom, ki so list razpečavali in pa, kajpak, tudi kolektivno Kočevskega tiska, ki je skrbel za redno izhajanje Novic. Predvsem pa velja naša topla zahvala vsem gospodarskim organizacijam, ustanovam in drugim, ki so vsa leta list tudi finančno podpirali z oglašitvami, čestitkami ipd. Vsem iskrena hvala!

Končajmo to našo novoletno inventuro. Na dosedanjih izkušnjah in nanakah naj sloni naše nadaljnje delo, v prihodnjem in prihodnjih letih. Dvanajsta ura je tu, zato si veselo nazdravimo in koražno zaplešimo v novo leto.

Srečno 1964!

Kolektiv uredništva in uprave Novic

Občani čutijo potrebo po krajevnih skupnostih, ki naj bi zadovoljevale njihove potrebe, ro drugi strani pa le malo ljudi razmišlja o tem, kakšna raj bo pravzaprav krajevna skupnost.

— Občinska skupščina lahko z odlokom prenese na posamezne ali na vse krajevne skupnosti na območju občine zadeve glede skrbi in vzdrževanja posameznih komunalnih objektov in drugih objektov družbenega standarda ter jim zaupa organizacijo posameznih služb za zadovoljevanje skupnih potreb občanov, pri čemer poskrbi tudi za potrebna sredstva, pravi dalje statut občine Kočevje o krajevnih skupnostih. Krajevna skupnost ima tudi svoj statut, s katerim je določena organizacija in njeno delo, njeno območje, organizacija in delo poravnalnih svetov, potrošniških svetov, ustanavljanje servisov itd.

Prav pri izdelavi statuten se bo morala bolj angažirati občinska organizacija SZDL ter pomagati krajevnim odborom oz. bodočim krajevnim skupnostim. Socialistična zveza naj bo pobudnik za formiranje kraj. skupnosti, predno pa bodo le-te ustanovljene, bo potrebnih še veliko razprav na terenu. Jasno je, da v vseh krajih ne bo moč takoj ustanoviti skupnosti, pač pa le tam, kjer so podani vsi pogoji. Tudi vsa naselja ne bodo mogla biti v krajevnih skupnostih, posebno ne tista, ki so oddaljena. Na plenumu so menili, naj bi krajevne skupnosti ustanovili najprej tam, kjer že delujejo stanovanjske skupnosti in močni krajevni odbori (n. pr. v Kočevju, na Rudniku, v Fari, Dragi, Kočevski Reki, Stari cerkvi itd.). Kjer zaradi objektivnih pogojev ne bo moč ustanoviti krajevne skupnosti, so možne druge oblike samoupravnih organov, n. pr. predsedstvo zbora volivcev, odbor SZDL itd.

Ena najtežavnejših stvari krajevnih skupnosti bo finansiranje. Občinski statut pravi: »Krajevne

skupnosti opravljajo svoje naloge s sredstvi, ki jim jih v ta namen zagotovi občina, s sredstvi, ki jih prostovoljno dajejo občani, delovne in druge organizacije ter s sredstvi, ki jih ustvarjajo same z uslugami in storitvami servisov in drugih delovnih organizacij... Krajevna skupnost lahko v soglasju z občino uvede krajevni samoprisevek...«

V občini je 24 krajevnih odborov, ki se borijo z velikimi nalogami in še večjimi finančnimi težavami. Lani so krajevni odbori dobili od komune šest milijonov, vendar so dobili od tega za svoje potrebe morda le četrto, ostalo je šlo za elektrifikacijo, popravila poti itd. Po drugi strani pa lahko spet trdimo, da je vsak vložen dinar angažiral vsaj še en dinar s strani občanov (prostovoljno delo, samoprisevek itd.). Ljudje veliko prispevajo predvsem pri elektrifikaciji (Struge, Osilnica itd.), v Dolgi vasi pa so z dvema milijonoma in prostovoljnimi delom uredili lep kulturni dom.

Urejena vaška pota niso najnujnejše, kar ljudje potrebujejo za zadovoljevanje svojih potreb. Krajevne skupnosti bodo imele velike naloge pri razvoju kulturnega življenja, predvsem pa pri ustanavljanju servisnih služb za pomoč družini (otroško varstvo, različni servisi), seveda le tam, kjer bo to ekonomsko pogojeno. Koristna je pobuda, ki so jo dali nekateri, da ne bi vsaka skupnost ustanavljala servisov, ampak naj bi en servis pokrival večji teritorij (potujoče servisne delavnice). V Fari, kjer primanjkuje obrtnikov (pa tudi drugod) bi uspešno delal obrtniški servis (n. pr. čevljarški ali krojaški servis, občani v Kočevju pa bi lahko preko potrošniških svetov ugodno vplivali na razvoj trgovine.

Na plenumu so govorili še o strukturi krajevne skupnosti, na koncu pa sprejeli več sklepov, od katerih sta morda najvažnejša, da je treba temeljito preštudirati območja bodočih krajevnih skupnosti in priporočilo občinski skupščini, naj v prihodnje zagotovi več sredstev krajevnim odborom oz. krajevnim skupnostim.

(vec)

OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU — OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU

DRŽAVNI SEKRETAR za zunanje zadeve Koča Popović je bil od 17. do 20. decembra na uradnem obisku v Češkoslovaški socialistični republiki Razgovarjal se je s češkoslovaškim zunanjim ministrom Václavom Davidom, s katerim pa ga je tudi predsednik Antonia Novotny. Koča Popović je v imenu predsednika Tita povabil Novotnega na obisk v Jugoslavijo, češki predsednik pa je marčela novabil na obisk v njegovo državo.

LAJEVA AFRIŠKA TURNEJA — Kitajski predsednik Ou En Lai že dalj časa potuje po afriških deželah. Prejšnji teden je bil na uradnem obisku v Združeni arabski republiki. Med razgovori so se dotaknili tudi splošnih odnosov med Kitajsko in arabskimi državami. Kitajski premier je po-

tem obiskal tudi Alžirijo in sprejel vabilo, naj obišče Jemen.

17. DECEMBRA se je končalo 18. zasedanje Generalne skupščine OZN. V zaključnem govoru je predsednik letošnjega zasedanja Carlos Sosa-Rodriguez poudaril, da je OZN priložnost za izboljšanje mednarodnih odnosov in zmanjšanje napetosti na svetu. Generalna skupščina je tudi pripravila temelje za prihodnje rešitve resnih vprašanj, s katerimi se danes ukvarjajo po svetu.

V PRVIH PETIH MESECIH 1964. leta bo generalni sekretar OZN U Tant obiskal več držav v Evropi, Aziji in Afriki ter prisostvoval več mednarodnim konferencam. V načrtu je U Tantov obisk v Maroku, Alžiriji, Tuniziji, Libiji, Gani, Gvineji, Iranu, Švici, Franciji, Turčiji in na Ci-

pru. Ta U Tantova potovanja bodo vsekakor našla pomemben odraz v politiki Združenih narodov v prihodnjem letu.

PROCES — 20. decembra se je v Frankfurtu začel eden največjih sodnih procesov proti vojnim zločincem, kar jih je bilo kdaj v Zahodni Nemčiji. Pred sodiščem je 21 članov bivše taboriščne uprave v Auschwitzu in nekega bivšega zapornika v taborišču. Obtoženi so, da so ubijali ali sodelovali pri ubijanju, obočanju, morjenju v plinskih celicah ali mučenju taboriščnikov. Zrtve obtožencev so bili Židje, Poljaki, Rusi in mnogo zapornikov iz drugih dežel.

LETOŠNJI NOBELOV NAGRAJENEC ZA MIR Linus Pauling je med obiskom na Šved-

skem izjavil, da bi morale biti tri najpomembnejše etape v nadaljnjih naporih za utrditev svetovnega miru: OZN naj bi našla učinkovito metodo za preprečitev širjenja atomskega orožja na nove države, opustiti bi bilo treba nadaljnjo proizvodnjo atomskega orožja v državah, kjer ga že imajo, in sporazum o uničenju vseh zalog atomskega orožja.

KONEC PREJŠNJEGA TEDNA je nad 35.000 skopskih otrok prejelo darila iz pomoči mehiškega ljudstva. Pobudo za zbiranje daril za skopske otroke je dala soproga mehiškega predsednika Eva Samano de Lopez Mateos. Kakih 5.000 socialno ogroženih skopskih otrok je dobilo darila v približni vrednosti po 20.000 din. Vrednost vseh daril znaša nad 38 milijonov dinarjev.

Iz zaostalih med srednje razvite

(KONEC NA 5. STR.)

SPOMINI

Leta teko in stvari se spremenjajo. Ostajajo pa spomini. Ob sporočilu, da se NOVICE združijo z DOLENJSKIM LISTOM, so mi misli nehote poletale na minule dni, ki sem jih preživel z listom, na čase, ki so bili težki, pa vendar po svoje lepi.

Nekega dne, mislim da je bilo v januarju 1956, sem dobil vabilo, naj se udeležim seje pripravljalnega odbora za izdajo glasila OO SZDL Kočevje. Seja je bila v takratni sejni dvorani okraja. Zbralo se nas je več — predstavnikov večjih podjetij, organizacij in okraja. Najtežje je bilo izmisliti ime lista. Končno je padla odločitev, naj bo naslov lista »NOVICE«. Kdo je dal ta predlog, se ne spominjam.

Sklenjeno je bilo tudi, da bo list izhajal kot 14-dnevnik. Za prvega urednika je bil imenovan Jože Košir, takratni podpredsednik okraja, za tehničnega urednika pa so imenovali Matija Cetinskega. Imenovani so bili tudi uredniki rubrik.

Naslednje leto so začele izhajati NOVICE redno vsak teden. V začetku leta sem se zaposlil kot redni sodelavec lista. Za eno številko lista smo potrebovali okrog 40 tipkanih pol gradiva — člankov, novic in drugih novinarskih zvrsti.

Potrebno je bilo veliko dobre volje in vzdržljivosti in potrpežljivosti, da smo obvladali ves teren bivšega okraja. Predpotopno motorno kolo, ki je odpovedalo takrat, ko si najmanj pričakoval, je moralo večkrat nadomestiti navadno dvokolo. Zato lov za novicami v Dobrepoljsko dolino, Lašče, Rob, Drago in drugam, ni bil nič kaj lahak. Manjkale so nam tudi druge stvari, ki bi jih v uredništvu nujno rabili. Tudi v upravi lista, ki je bila v »lasti« Petra Juvana, ki je bil najtesneje povezan z usodo lista, je bilo treba na vsakem koraku štediti. Tovariša Petra dobro pozna- jo v vsakem podjetju in ustanovi na našem območju, ker jih je pred državnimi prazniki sigurno obiskal z naročilnico za objavo čestitke. Tovariš Peter je poznal vse skrivnosti novinarskega dela, pa za pero ni prijel. Sicer pa je imel na upravi dovolj dela, saj je bil v glavnem za vse sam.

Pri novinarskem delu je bilo treba večkrat požreti marsikatero pikro, seveda takrat, kadar si kritiziral nepravilnosti, pomanjkljivosti in podobno. Bilo pa je tudi veliko veselih doživetij, ki

so mi ostali v najlepšem spomenu. Seveda pri pisanju ni šlo brez spodrslijajev.

Ob tej priliki bi se rad spomnil samo nekaj imen, ki so veliko prispevali k pestrosti lista: Andrej Arko, Tratar Marjan-Učoh iz Novega mesta, Jože Smaljcely iz Predgrada, Lendero Tomaž iz Vidma, upokojeni učitelj Prijatelj iz Velikih Lašč, Albin Košmrlj iz Loškega potoka, Pepi Ivanc iz Sodražice, dr. Trampuž iz Ribnice, ki je sodeloval z literarnimi prispevki, ing. Lojze Campa iz Zapotoka pri Sodražici, ki nas je zalagal z lepimi fotografijami in drugi.

Naši dobri sodelavci so bili matični uradi, ki so obveščali o rojstvih, porokah in smrtih, obenem pa so napisali še kako drugo zanimivo vest. Med naše prijatelje smo šteli tudi poštarje.

Menim, da so NOVICE v 8. letih delovanja, kljub nekaterim pomanjkljivostim (kje pa niso), opravile veliko nalogo. Vsi, ki smo sodelovali pri listu, se čutimo zadovoljne, da smo s pisano besedo ohranili našim potomcem marsikaj, kar bi drugače utonilo v pozabo.

K. Oražem

Za dan JLA so pripadniki vojske iz Kočevja organizirali v sejni dvorani občinske skupščine sprejem za pionirje in mladince obeh kočevskih osemletk in gimnazije. Pionirji so obdarili vojake z žogo za odbojko in cigaretami, vojaki pa so se oddolžili mladim z zakusko in darilnimi zavitki. V razgovoru z vojaki je mlade predvsem zanimalo, kaj so vojaki sicer po poklicu, kako jim uga- ja v Kočevju, če je v vojski huda disciplina, koliko časa bodo še tu (odgovor: še 10 popara), koliko je vojakov (vojna tajna, odgo- vor pa: mnogo), kaj pomenijo oficirjeva odlikovanja, če imajo vojaki kaj zabave, kako preživijo dan itd. Vojaki pa so vprašali mlade, kako se uče, če imajo kakšno dvojko, kako ubogajo starše itd. V zabavnem delu srečanja so vojaki in pionirji tudi igrali na harmoniko in peli.

Za ribji zarod 440.000 din

Na zadnjem sestanku kočevske ribiške družine so člani sklenili, da bodo v prihodnjem letu porabili za vlaganje mladice v Rinžo in Kolpo 440.000 dinarjev. V Rinžo bodo v skladu s pla- nom ZRD vložili 2000 mladice ščuk, 2000 mladice krapov in 7000 mladice linjev, v Kolpo (ed Vrtado Dala) pa 10.000 mladice lipanov.

Razprava o vlaganju ribjega naraščaja v obe reki je bila še posebno živahna, ker vprašanje upravljanja z delom Kolpe po naši ribiški družini še ni rešeno in ker je Rinža skoro redno vsako leto zastupljena z gnojnic, ki jo spu- šča vanjo obrat KGP Mlaka. Ri- biči so menili, da je nujno po- kreniti vse, da se zastupljanje Rinže z gnojnic ne bi ponovilo. Poudarili so, da bi se z malo do- bre volje KGP ali pa z večjim pritiskom odgovornih organov (ljudske milice, sanitarne inšpek- cije, občinske skupščine) na KGP dalo preprečiti nadaljnje zastu- pljanje Rinže. Posestvo spu- šča gnojnice v Rinžo predvsem zato, ker je to ceneje, kot če bi jo raz- važali s traktorji na polja.

Zastupljanje Rinže z gnojnic ni samo problem ribičev, ampak vseh prebivalcev Kočevja, kar so pokazali tudi zadnji zbori voliv- cev. Ribiči in ostali volivci so

namreč poudarili, da je nujno KGP preprečiti nadaljnje zastu- pljanje Rinže z gnojnic, ker lah- ko zaradi take malomarnosti v Kočevju spet izbruhne kakšna epidemija. Menili so, da je prav, če sanitarna inšpekcija zapre go- stilsto, ki nima prebeljenega stra- nišča, še nujneje pa je vseka- kor mnogo ostreje ukrepati, ko- je v nevarnosti 6000 ljudi (če rib- in gospodarske škode niti ne upo- števamo).

Ribiči so na sestanku sklenili še, da bodo v prihodnjem letu navezali še tesnejše stike z občin- sko skupščino ter športnimi in turističnimi organizacijami, da bodo ustanovili pri družini mla- dinske sekcije, da bodo organizi-

Mladi osemletkar — bodoči vojak — z zanimanjem posluša pripoved vojaka o življenju v JLA

rali več tekmovalj, da bodo sani- tarne inšpekcije predlagali, naj iz- da podjetjem čimprej odločbe, kaj morajo pokreniti, da ne bodo več onečiščevala Rinže in da bodo skušali s pomočjo podjetij in dru- gih organov urediti na Rinži še najmanj en uez.

Več odlokov in drugo

Na zadnji seji sveta za družbe- ni plan in finance občinske skup- ščine Kočevje so člani razprav- ljali o nekaterih osnutkih novih odlokov in drugih zadevah s svo- jega področja. Tako so menili, naj bi tudi v prihodnje veljal odlok o dopolnilnem proračun- skem prispevku iz osebnega do- hodka delavcev. Iz ostalih virov bi namreč občinski proračun ne dobil dovolj sredstev za kritje potreb predvsem šolstva in zdrav- stva.

Nadalje so razpravljali o osnut- ku odloka o dodelitvi novoletne nagrade ulužbencem in delavcem občinskih državnih organov, za- vodov in organizacij, ki predvide- va, da dobe nagrado v višini eno- mesečne plače tisti, ki so bili le- tos v službi nad 7 mesecev, v vi-

šini pol mesečne plače pa vsi, ki so bili v službi 3 do 7 mesecev. Predlagali so, naj bi tudi podpi- ranci in tisti, ki dobivajo preživ- nine, dobili ustrezne novoletne nagrade.

Obpravnavali so še osnutka od- loka o določitvi stopnje prispev- ka iz dohodka za »Hotel Pugled« in o financiranju proračunskih potreb občine Kočevje za prvo četrtletje prihodnjega leta. Na- dalje so obravnavali še poročtel- ne izjave (za Trgopromet, Avto, Tekstilano in KGP), prošnjo Fo- tolika za oprostitev plačila sana- cijskega kredita in še nekatere zadeve SLP. O vseh zadevah, ki jih je obravnaval svet za druž- ben plan in finance, bo dokonč- no odločala občinska skupščina na prihodnji seji.

Karel Oražem pri metiranju Novic, ko je bil tu zaposlen še kot novinar

Tomaž je prinesel v četo mnogo veselja. Partizani so ga imeli radi in Andrej je kar žarel od ponosa, da ima takega sina. Sedaj ni več mislil na Klaro in tudi Tomaž, kot bi znal brati očetove misli, ni hotel nikoli omeniti matere. »Kako pameten je,« si je večkrat dejal Andrej. »Čuti, da bi me pogovor o materi uzaostil, zato noče spregovoriti o njej.« Imel ga je rad, čuval ga je povsod, kamor je šel in ni pustil, da bi sam hodil okoli.

Tudi Tomaž ga je ljubil in nudo se mu je zameril tisti, ki je v sal grajal njegovega očeta. Do tistega Tomaž ni poznal milosti. Z borci se je kmalu spoprijateljil, a najboljša prijatelja sta postala z Vero. Nekoc mu je kar naravnost dejala: »vidis, Tomaž, zdaj bom pa jaz tvoja mama.« Zasmejala se je in ga pocukala za lase.

»Ti razkuštrane ti mali!« mu je dejala in ga še krepkeje potegnila za šop las, ki so se mu zvijali v kodre.

»Au!« je zavpil Tomaž, potem pa se ji je zasmel na vse grlo. Tudi z Andrazem sta postala kmalu prava pravcata prijatelja. Tomaza je življenje v brigadi navdušilo. Večkrat je hodil med borci in prosil tega ali onega, da je imel pogledat puško, marsikateri med njim pa je bil se celo tako radodaren, da mu je jo dal ocsuti. Tudi on si je želel puške, da bi bil samo njegova, ki bi jo ponosno nosil. Večkrat je prosil komandanta zanjo, toda Marko je bil neizprosilen. »Kaj boš ti s puško, to ni za otroke!« mu je dejal.

Reka se je leno vila preko polj in pretrgala z mostom cesto, ki je peljala proti mestu. Vojak na njem je leno hodil sem ter tja, se večkrat ustavil na sredini mostu in opazoval tok. Ob mostu so se ležali zariti v zemljo bunkerji in se kot posati bleščali v zahajajočemu soncu. Včasih je iz tega ali onega prisel vojak, spregovoril z Nemcem na strazi nekaj besed, mu podal steklenko in se zopet vrnil nazaj v bunker.

Ceta je čakala skrita v bližnjem gozdičku. »Samo še malo, potem jih polovimo kot zajce!« je dejal Marko. Na mostu so zamenjali stražo. Mlad vojak, komaj da je stal na nogah, se je naslanjal na ograjo in bjuval v vodo.

»Sedaj!« je dejal Marko. Borci so se vsuli proti mostu in planili v bunkerje. Mitraljez je zadel vojaka na mostu, da se je se enkrat opotekel, nato pa padel preko ograje v reko. Most je bil v partizanski rokan. Marko je ukazal: »Hitro se preoblecite!« Določil je skupnico, ki bo čuvala most in ga pognala v ugodnem trenutku v zrak. Nemci so si morali sleci uniforme in jin predati skupini. Ceta se je medtem že umaknila v bližnji gozdiček. Imela je cesto v precepu. Fantje ob mostu so se preoblekli v nemške uniforme in Dusan, ki je znal nemško, je prevzel stražo, ostali pa so se umaknili v bunkerje.

Doigo so čakali, sonce je pocasi tonilo za gorami, ko se je zaslusalo brnenje motorjev. Po cesu od mesta je prinajala oborožena, motorizirana nemška kolona. Brencanec avtomobil je postajalo vse močnejše in kmalu je kolona dosegla most. Dusan se je mirno sprehajal po njem in s smehom odznavljal Nemcem.

Prvi avtomobil so zadržali preko mostu. Dusan je slisal fašiste, ki so vpili iz avtomobilov: »Banditen, Banditen!« »Nicht Banditen!« jim je odgovarjal med ropotom motorjev in odkimaval z glavo. Kolona je vsa prišla preko mosta in se polahko oddaljvala.

Tedaj je nenadoma zaropotalo z obeh strani ceste. Nemci so začeli prestrašeni skakati iz avtomobilov in iskati zavetje med njimi. Toda zajela jih je toča svinčenk, ki so udarjale od vse povsod. Neki osebni avtomobil se je obrnil in se hotel vrniti v mesto. Toda v trenutku, ko je prisel do mostu, je ta zgrmel z veliko eksplozijo v zrak. Iz bunkerjev se je oglasila strojnica, ki je kosila po prestrašenih Nemcih. Ti niso vedeli, kaj naj store. V strahu so začeli bežati proti reki, kjer jih je pokosila strojnica še preden so dosegli njen breg. Nekateri pa so tekali brezglavo na vse strani in padali.

»Sedaj je čas!« si je dejal Tomaž, iztrgal očetu od pasu bombo in stekel proti koloni. Nedaleč od nekega avtomobila je zagledal nemškega vojaka. Poleg njega je na tleh ležala nova brzostrelka. Andrej se je hotel pognati za sinom, toda bilo je prepozno. Tomaž je medtem že vrge bombo na avtomobil.

Vse se je zgodilo tako hitro, da borci niso niti utegnili pomisliti, kaj se dogaja. Andreju je srce močno udarjalo. Svoj mitraljez je usmeril nedaleč od mesta, kjer je Tomaž vzel brzostrelko, da bi mu kril umik. Tomažu so svinčenke letele okrog ušes, toda nobena ga ni zadela. Z brzostrelko v roki je dosegel očeta.

»Fant, fant, koliko sivih las si mi napravil v tem trenutku,« mu je dejal in ga potrepal po ramih. Tomaž pa je stiskal k sebi brzostrelko in jo božal kot mlado mlucko. Bil je srečen.

Nemci so se po brezuspešnih poskusih pobega predali. Pobrli

(KONEC NA 14. STRANI)

Iz zaostalih med srednje razvite

(NADALJ. S 3. STR.)

TRGOVINA:

PRESKRBA NA VASI SE NI ZADOVOLJIVA

S trgovskimi uslugami se na območju občine ukvarja Trg, podjetje na drobno in debelo Trgopromet in nekaj trgovin proizvajalnih podjetij kot Borovo, Planika, Varteks, Peko in drugi. Podjetje ima na območju občine 28 poslovnih enot. Letni plan blagovnega prometa so presegli za približno 12%, tako da so ustvarili okrog 2 milijardi 830 milijonov realizacije. Razveseljiv je podatek, da je bila pri njih v minulem letu dokaj razgibana investicijska dejavnost. Za nabavno opremo in adaptacijo lokalov je bilo vložnih skoraj 21 milijonov dinarjev lastnih sredstev. Najvažnejše investicije so bile: adaptacija trgovin Zelezna Kočevje, Hrana Kočevje, Cabranka Papeži, Mosenik Stalcarji in nabava nove opreme za trgovino v Banja Loka.

Poleg novozgrajenega skladišča so že začeli z gradnjo skladišča pišca. Računajo, da bo gotovo leta 1964.

Vprašanje preskrbe v naši občini pa se vedno ni rešeno. Ljudem v vasi bi bilo treba omogočiti predvsem nakup kruha, mesa in drugih artiklov. Da se bo to stanje izboljšalo, so že podvzeti ukrepi.

GOSTINSTVO IN TURIZMU PREMALO POZORNOSTI

Zanimiv je podatek, da je bilo v gostinstvo v zadnjih desetih letih od vseh investicij vložena le 0,7%. Vložena sredstva so se potrošila za razširitev obratov družbene prehrane in za modernizacijo gostinskih lokalov in opreme. Do sedaj, ko je bila Kočevska za turizem še »neinteresantno« območje, predvsem zaradi slabih prometnih zvez, je bil dotok turistov majhen. Obstoječi gostinski obrati so do neke mere odgovarjali. Ze takoj po otvoritvi ceste Ljubljana-Kočevje pa se je pokazalo, da smo se znašli v dokaj neugodni situaciji. Zelo je težko sprejeti turista, če mu ne moremo nuditi, kar želi. Hotel »Pugled« je zastarel in ne ustreza po funkcionalnosti niti ne po kapaciteti. Izletniške točke kot n. pr. Kostelski grad, Fridrihtajin, koca na Mestnem vrhu, Dol, Lovski vrh in druge so zanemarljive in kličejo po ureditvi. Če smo gospodarji, bomo dali gostinstvu in turizmu ustrezno mesto med donosnimi gospodarskimi panogami.

S turizmom ukvarjati se pomeni, vnovčevati oziroma prodajati naravne lepote, gostinske usluge, trgovske storitve. Nova cesta nam je odprla kanal, po katerem bomo lahko vse to dosegli. V minulem letu je gostinski podjetje Hotel Pugled uspešno zaključilo poslovanje. Družbeni bruto proizvod je bil dosežen s 360 milijoni ali za 23,1% več kot v letu 1962. To pa nas ne sme motiti, kajti ta podatek nam pove le vrednost celotnega gostinskega prometa, ki pa zaradi povečanja cen, zlasti v obratih družbene prehrane, ni ustvaril tudi ustrezno visok odstotek dohodka. Upoštevajoč težave, s katerimi so se morali gostinci boriti pri gospodarjenju v minulem letu, jim je treba prav tako dati priznanje, kot vsem ostalim delovnim ljudem v občini.

OBRT:

PROIZVODNA DOBRO, STORITVENA SLABO

Pod to panogo je poslovalo letos devet delovnih organizacij in sicer: »Oprema«, »Kovinar«, Splošno krojaštvo, Cevljarstvo, Pekarija in slaščičarna, Fotolik, Zavod za zaposlovanje invalidov, Servisi stanovanjskih skupnosti mesto in Rudnik. Celotna obrt je ustvarila v preteklem letu vrednost proizvodnje in uslug skoraj za milijardo dinarjev ali za 17,6% več kot v letu 1962. Razmere v obrti pa kljub porastu proizvodnje niso bile rožnate. Proizvodna obrt je dokaj dobro dopolnjevala ostale gospodarske panoge, zlasti moramo omeniti gradbeno in kovinsko obrt, ki je v celoti uspešna v pomoči gradbeništvu pri izvedbi del za proslavo Kočevskega zborna. Nismo pa zadovoljni s storitveno obrtjo. Predvsem nam manjka obrtnikov za tehnične storitve (za vzdrževanje in popravila okrog 400 električnih štedilnikov, prav toliko bojlerjev, 2800 radioaparatorov, nad 300 TV-sprejemnikov, večje število pralnih strojev, loščilcev, mikserjev itd., za popravila nad 300 osebnih avtomobilov, skratka: premalo smo storili za organizacijo servisov in delavnice za po

pravila trajnejših predmetov. Primanjkuje tudi zasebnih obrtnikov, saj jih imamo samo 58, čeprav bi jih potrebovali za normalno opravljanje obrtnih storitev 120. Zlasti se kaže potreba po nekaterih strokah, za katere nimamo nobenega obrtnika (vodne in električne instalacije, avtomehanične stroke, avtoelektričarji in druge).

MILIJARDA ZA KOMUNALNO DEJAVNOST IN DRUŽBENI STANDARD

Podatek prijetno preseneča. Se enkrat več sredstev je bilo porabljenih v letu 1963 za komunalno dejavnost in za objekte družbenega standarda kot v letu 1962. To je bilo sicer pogojeno tudi z oktobrsko proslavo, ker smo hoteli vsem gostom, ki so prišli v Kočevje, pokazati napredek Kočevja. Naj nastejemo nekaj najpomembnejših negospodarskih investicij: elektrifikacija vasi Ložec, Ribjek, Grintavec, Zurge, Bezgarji in Belica; javna razsvetljava ulic (Kolodvorske, Podgorske, Reske, Prešernove, Roške); izgradnja 600 m asfaltnega cestišča; izgradnja 167 stanovanj; vodni 500 m³ rezervoar, pločnikov 3000 m², mestnih zelenic 5.800 m², parkirnih prostorov 1000 m²; kanalizacije 600 m; položnih je bilo 4000 m PTT kabla, dograjen Dom telesne kulture, adaptiran Sekov dom, začela se je gradnja novega Zdrav. doma; v celoti je bil adaptiran kulturni dom v Dolgi vasi; začela se je gradnja vodovoda v Podpreski; obnovljenih je bila vrsta hiš in skoraj vse fasade po mestu itd.

POGUMNO V NOVO LETO

Poslovno leto 1963 je za nami. Začele so se trgati spone gospodarske pasivnosti naše občine. Temelji so položeni za še hitrejši gospodarski razvoj, kar nam obetajo zlasti industrijska podjetja, kmetijstvo in gozdarstvo ter turizem in gostinstvo.

To, s čimer že sedaj razpolagamo, pa nam ne sme zaslepiti oči in pogleda v prihodnost. Nerešenih vprašanj je še mnogo. Zato kar pogumno in smelo v 7-letni plan z željo, da bi imeli na vseh področjih družbenega dogajanja kar največ poleta in delovnih uspehov.

JOŽE BENCINA

Težave v začetku leta uspešno premagane

(Nadalj. s 1. str.)

realizacije (dve milijardi 660 milijonov) pa so dosegli 10. decembra.

Precejšnje težave so imeli z izvozom (blokada ameriškega trga v prvi polovici leta). Zato so prvotni izvozni plan (milijon 600 tisoč dolarjev), predvsem zaradi nižjih cen na trgu znižali za 300 tisoč dolarjev. Izvozni plan bodo dosegli približno 96%, kar še vedno predstavlja okrog 10% večji izvoz kot v preteklem letu. Zanimivo je tudi to, da Inles izvažal skoraj 50% svoje proizvodnje, in sicer na zahodno tržišče. Skoraj polovico izvoza kombinata realizira obrat v Kočevju, tretjino Ribnica, ostalo pa drugi obrati, predvsem obrat v Sodražici, ki proizvaja skoraj izključno za tuje tržišče. Kombinat izvažal veliko žaganega lesa, je pa tudi edini izvoznik furnirske embalaže v Sloveniji. Z izvozom si kombinat pridobiva prepotrebna devizna sredstva za nakup novih strojev in reprodukcijskega materiala iz uvoza.

Ta teden je delavski svet kombinata razpravljal tudi o planskih nalogah za prihodnje leto, o čemer bomo poročali drugič.

Toda Ostap se je vrnil slednji večer, četudi ne z veselimi novicami. Njegove energije in njegova radoživost so bile neizčrpane. Upanje mu ni pošlo niti za hip.

Na hodniku se je zaslísal topot nog, nekdo se je zaletel v železno blagajno in duri iz vezane plošče so se odprle z lahkoto, kakor da bi veter obrnil list. Na pragu je stal veliki kombinator. Kar lilo je od njega, lica pa so mu žarela ko zrela jabolka. Težko je dihal.

»Hipolit Matvejevič,« je zaklical, »poslušajte Hipolit Matvejevič!«

Vorobjaninov se je začudil. Se nikoli ga ni tehnični direktor poklical po imenu in očetovem imenu. V hipu se mu je posvetilo.

»Je?« je dihljal.

»Prav to je tisto, da je! Ah, Kisa, da bi vas vrag pocitral!«

»Ne kričite, vse se sliši!«

»Prav, prav, saj lahko slišijo,« je zašepetal Ostap. »Je, Kisa, je in če hočete, vam ga ta hip lahko pokažem. V železničarskem klubu je, v novem klubu... Včeraj je bil odprt... Kako sem ga našel? Tri sto zelenih! Kaj težavna stvar. Genialna kombinacija, sijajno izpeljana, sijajno izpeljana do kraja! Klasična dogodivščina! Skratka, kolo-salno!«

Ne da bi čakal, da si Hipolit natakne suknjič, jo je Ostap pobral na hodnik. Vorobjaninov ga je dohitel na stopnicah. Razburjena sta drug drugega ob-

Svoje tri procenke boste že dobili. Zaboga, tri procenke bo dovolj za vas, Kisa!«

Ko je videl, da Hipolit ni moč z ničimer razveseliti, je sladko zazehal, se pretegnil prav do stropa, napolnil z zrakom široki prsni koš, nato pa se ulegel na tri stole, pobrane na raznih koncih Moskve. Dremaje je še spregovoril: »Torej, strežaj: precejšnja plača... hrana... napitnine... No, no, šalim se... Seja se nadaljuje! Led se je premaknil, gospodje porotniki!«

To so bile poslednje besede velikega kombinatorja. Pogreznil se je v brezskrben sen, ki ga niso motile sanje.

Hipolit je odšel ven, se nekaj časa sprehajal po ulicah, dokler se ni odločil in trdnih korakov odšel nazaj. Previdno se je spazil v sobo, kjer je spal Ostap, pogledal, če tehnični direktor podjetja res spi, nato pa vzel v z brisačo ovito roko veliko bričev in krepko zamahnil. Ostro rezilo se je zajedlo v Ostapovo grlo. Veliki kombinator je izpustil glas, kakršnega je slišati pri kuhinjski školjki, kadar požira ostanke vode. Hipolitu se je posrečilo, da se ni zamazal s krvjo. S suknjičem je drsal ob kamnito steno, ko se je kradel k modrikastim vratom, in za hip spet pogledal Ostapa. Telo se mu je dvakrat zvililo, pa se zavalilo k naslonom stolov. Svetloba z ulice se je zalesketala na črni mlaki, ki se je nabrala na tleh.

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

50

kladala z vprašanji in hitela po mokrih ulicah na Kalančevski trg. Se na misel jima ni prišlo, da bi lahko sedla v tramvaj.

Ko je Ostap pokazal prvaku stol, ki je stal v sobi šahovskega krožka in je bil videti kot vsak Gambsov stol, čeravno je skrival v sebi neštete dragotine, je potegnil Vorobjaninova na hodnik. Tu ni bilo žive duše. Ostap je stopil k oknu, ki še ni bilo zalepljeno za zimo, in odprl zapaha obeh kril.

»Skozi to okno,« je dejal, »bova lahko vdrla v klub ob katerikoli nocojšnji uri. Zapomnite si, Kisa, tretje okno od glavnega vhoda.«

Nato sta družabnika stopila na krepak požirek piva. Ostap je slavil: imel je še dvajset rubljev! Ko sta stopila iz pivnice na Sivkov vrazek, je bil Bender silno razigran in se je vtikal v mimoideče. Objemal je nekoliko vinjenega Hipolita in prijazno govoril:

»Kisa, nenavadno simpatičen starec ste. Vendar vam več kot deset procentov ne dam. Zaboga, ne dam! No, le čemu vam bo toliko denarja?«

»Kako čemu?« je vzkipel starec.

Ostap se je od srca nasmejal in se z licem dotikal mokrega rokava prijatelja.

»Kaj pa rohnite, Kisa? Saj sploh nimate fantazije! Zaboga, petnajst tisoč vam je več kot preveč. Kmalu boste šli pod rušo, saj ste že stari! Vam denar sploh ni potreben. ... Veste, Kisa, zdi se mi, da vam ne bom dal prebite pare. To bi bila samo potuha. Kisa, vzel vas bom za svojega sekretarja. A? Stiri-deset rubljev na mesec, hrana za nameček. Stirje prosti dnevi. A? Obleka, napitnina, socialno zavarovanje. A? Vam je ponudba všeč?«

Hipolit je iztrgal roko in pohitel naprej. Te šale so ga spravile v besnost.

Ostap je dohitel Vorobjaninova pri vstopu v rdečo hišo.

»Kaj ste res jezni name?« je poizvedoval Ostap. »Saj sem se samo šalil.

»Kri. Tovariš Bender je mrtev,« je zamomljal Hipolit. In ko je prišel na ulico: »Vsi briljanti so moji, ne le šest odstotkov.« Potem je odšel na Kalančevski trg. Ko je vdrl v železniški klub in se pritipal v dvorano, kjer je stal stol, se je previdno lotil dela. Ostapa ni bilo več, zato se mu ni mudilo. Sedel je na tla, objel z nogama stol in pričel puliti žebličke iz tapecirane obloge stola. Ko je potegnil ven dvainštridesetega, je bilo delo pri kraju. Angleski katun in rogožina sta prosto ležala na stolovnem okviru.

»Takoj na avto in na železniško postajo...« je prešinilo Hipolita. Te življenjske modrosti se je naučil v šoli velikega kombinatorja. »Potem pa na poljsko mejo. Ko je potegnil ven dvainštridesetega, je bilo delo pri kraju. Angleski katun in rogožina sta prosto ležala na stolovnem okviru.

Ker je želel čim prej videti, kaj bo »tam«, je potegnil s stola katun in rogožino. Očem so se prikazale vzmeti, čudovite angleške vzmeti in žima, čudovita žima predvojne kvalitete, kakršne zdaj ni nikjer najti. Druga v stolu ni bilo. Nevede je prevrnil okvir in presedel pol ure, ne da bi spustil stol iz krepko stisnjenih nog. Pri tem je topo ponavljal: »Kako da ni ničesar? To ni mogoče!«

Bilo je že skoraj svetlo, ko je Vorobjaninov pritaval na ulico. Še vedno je ponavljal: »To ni mogoče! To ni mogoče!« Sprehajal se je vzdolž kluba in kot blazen še vedno ponavljal svoj »To ni mogoče!«

Zagledal je čuvaja v jadrovinasti uniformi in lahkinih škornjih. Zelo star je že bil. »Hodijo in hodijo,« je prijazno govoril starec, ki mu je bilo že dolgočas od nočnega samotarjenja. »Tovariš, in vas tudi zanima? Kar je res je res: lahko rečemo, da je naš klub kaj nenavaden.«

»Kaj pa je tako nenavnega na njem?« je vprašal Hipolit.

»No, glejte,« je pripovedoval. »Že deset let stražim tu, takšnega slučajja pa še ne. Poslušaj, dečko. Vidiš, tu je bil

že od nekdaj klub železničarjev. Jaz sem bil za čuvaja. Klub, ki ni bil vreden počenega groša... Kurili smo in kurili, pa ga nismo mogli pregreti. Tovariš Krasiljnikov pa je hodil nadme: »Da bi te strela, le kam daješ drva?« »Mar mislite, da jih jem?« Tovariš Krasiljnikov se je dajal s klubom: vlaga, mraz, za glasbeni krožek ni bilo prostora, igranje na odru pa je bila prava muka. Gospodje igralci so prezebali. Pet let so iskali kredit za nov klub in ne vem, kako so stvari tekale. Dorprosoz ni dal kredita. Sele spomladi je tovaris Krasiljnikov kupil stol za oder, dober stol, mehak...«

Hipolit Matvejevič je poslušal z odprtimi usti in napetimi ušesi. Izgubljal je zavest. Starec se je dusil v veselem smehu, ko je pripovedoval, kako je nekoč zielel na ta stol, da bi odvil električno svetiljko, pa mu je spodletelo.

»Spočrnilo mi je in obloga na stolu se je pretrgala. Pa ti zagledam: izpod obloge se usipajo kamenčki in bele ogrlice.«

»Ogrlice!« je ponovil Hipolit Matvejevič.

»Ogrlice!« je zavzeto zavreščal starec. »Pa ti pogledam, dečko, in zagledam razne škatlice. Niti dotakni se jih nisem, ten škatlic. Mahnil sem jo naravnost k tovarisu Krasiljnikovu in mu povedal. Prav tako sem potem povedal komisiji. Škatlic pa se nisem dotaknil, niti dotaknil. In prav sem storil, dečko. Saj so bile tam najdene dragotine, ki jih je bila skrila burzoazija...«

»Kje so dragotine?« je zakričal prvak.

»Kje, kje,« ga je oponašal starec. »Tu, dečko! Treba je imeti fantazijo. Tu so!«

»Kje? Kje?«

»Tu vendar!« je zavpil rdečelični čuvaj, vesel učinka svojih besedi. »Tu so, obriši si naočnike! Klub so postavili zanje, dečko! Vidiš!? Glej ga, klub! Centralna kurjava, šahovska soba, pivnica, gledališče. Vstop v galošah prepovedan.«

Hipolit je otrpnil in ko vkopan strmel v napustek. Tak tu je zaklad madame Petuhove! Glej ga! Vseh sto petdeset tisoč rubljev, nič nič kopejk, kakor se je rad izražal Ostap Sulejman Berta Marija Bender.

Briljanti so se spremenili v steklene stene pročelja in železobetonske stropne, biseri pa v hladne telovadnice. Demanti diadema so se spremenili v gledališko dvorano z vrtečim se odrom, rubinasti obeski pa so se razrasli v cele lestence.

Zaklad je ostal, bil je obvarovan in se je celo pomnožil. Mogoče ga je bilo prijeti z rokami, nikakor pa ne odnesti. Postal je last množic.

Hipolit se je z rokami dotaknil granitne obloge. Hlad kamna mu je segel prav v srce. Zakričal je.

Njegov krik, besen, strasten in divji, krik prestreljene volkulje, je planil na sredino trga, se vrغل pod most in od povsod odjeknil v zvokih prebujajočega se velikega mesta, potem pa je začel utihati in je v hipu zamrl. Čudovito jensensko jutro je zdrknilo z mokrih streh na ulice Moskve. Mesto je začelo svoj delavnik.

K O N E C

Cenjenim odjemalcem želimo
 SREČNO NOVO LETO
 in se jim še vneprej priporočamo

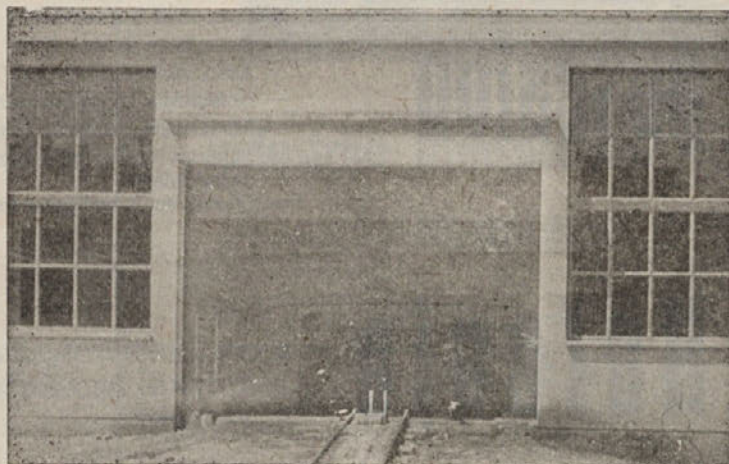
Pekarna
in slaščičarna

Kočevje

VSEM OBČANOM IN DELOVNIM KOLEKTIVOM KOČEVSKÉ KOMUNE TER
VSEM ODJEMALCEM PREMOGA ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO
1964 TER SE VELIKO DELOVNIH USPEHOV

1964

**Rudnik
rjavega**

premoga Kočevje

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO ŽELIMO VSEM
OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM NAŠE KOMUNE

**Občinska
skupščina**

Kočevje

OBČINSKI ODBOR SZDL, OBČINSKI KOMITE ZKS, OB-
ČINSKI SINDIKALNI SVET, OBČINSKI KOMITE ZMS,
OBČINSKI ODBOR ZB, OBČINSKI ODBOR ZROP, OB-
ČINSKI ODBOR ZVVI, OBČINSKA GASILSKA ZVEZA, OB-
ČINSKI ODBOR RK, OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV
MLADINE, OBČINSKA ZVEZA SVOBOD IN PROSVETNIH
DRUŠTEV, DRUŠTVO UPOKOJENCEV

DELOVNI KOLEKTIV

**TIEK
STII
ILANIE**

tovarne sukna Kočevje

ŽELI VSEM DELOVNIM LJUDEM, KOLEKTIVOM IN PO-
SLOVNIM PRIJATELJEM

★ USPEŠNO
★ IN ZADOVOLJNO
★ NOVO LETO
★ 1964

Kmetijsko gozdarsko posestvo

Kočevje

KMETIJSKA PANOGA:

- *Osnovna dejavnost:*
 - Kmetijski obrat Cvišlerji
 - Kmetijski obrat Koprivnik
 - Kmetijski obrat Livold
 - Kmetijski obrat Mlaka
 - Kmetijski obrat Stari log
 - Kmetijski obrat Draga
- *Pomožna dejavnost:*
 - Delavnice Breg
 - Avtopark
 - Skladišče in prodajalna Zagreb
 - Mešalnica močnih krmil
 - Uprava podjetja s centralnim skladiščem
 - Obrat za kmetijsko kooperacijo

GOZDARSKA PANOGA:

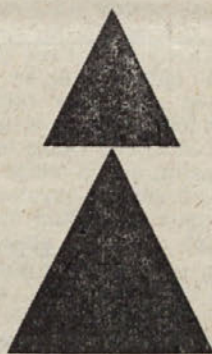
- *Osnovna dejavnost:*
 - Gozdni obrat Kočevje
 - Gozdni obrat Mozelj
 - Gozdni obrat Stara cerkev
 - Gozdni obrat Grčarice
 - Gozdni obrat Podpreska
 - Gozdni obrat Velike Lašče
 - Gozdni obrat Ribnica
 - Uprava gojitvenega lovišča Rog
 - Špedicija Kočevje
 - Špedicija Ribnica
 - Obrat gozdne mehanizacije
 - Oddelek za urejanje gozdov
- MESARIJA IN KLAVNICA
- REŽIJSKA GRADBENA SKUPINA

VSEM DELOVNIM LJUDEM KOČEVSKÉ IN RIBNISKE KOMUNE TER VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM ŽELIMO OBILO USPEHOV V NOVM GOSPODARSKEM LETU

ČESTITKAM DELOVNIH KOLEKTIVOV OB NOVM LETU 1964 SE Z NAJBOLJŠIMI ŽELJAMI PRIDRUŽUJE TUDI DELOVNI KOLEKTIV

KOVINAR

Kočevje

Občanom obeh komun in vsem delovnim ljudem čestita
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO

Komunalna banka

Kočevje

z željo, da bi vnaprej še bolj vlagali svoje prihranke

OBILO SREČE, PREDVSEM PA VELIKO ZDRAVJA
ŽELI OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM OBČINE
KOČEVJE KOLEKTIV

Zdravstvenega doma

Kočevje

Poslovnim prijateljem, potrošnikom in vsem delovnim ljudem želi delovni kolektiv

Trgopromet

K O Č E V J E

s svojimi poslovnimi enotami prijetno praznovanje novega leta in še veliko delovnih uspehov

Občanom ribniške komune in delovnim organizacijam želi-
mo srečno in uspešno NOVO LETO 1964 ter še veliko de-
lovnih uspehov v prihodnjem obdobju

Občinska skupščina

Ribnica

OBČINSKI ODBOR SZDL, OBČINSKI KOMITE ZKS, OB-
ČINSKI SINDIKALNI SVET, OBČINSKI ODBOR ZB, OB-
ČINSKI ODBOR ZROP, OBČINSKI ODBOR ZVVI, OB-
ČINSKI KOMITE ZMS, OBČINSKI ODBOR RK, OBČIN-
SKA GASILSKA ZVEZA, OBČINSKI SVET SVOBOD IN
PROSVETNIH DRUŠTEV, DRUŠTVO UPOKOJENCEV

Vsem odjemalcem in investitorjem se zahvaljujemo za so-
delovanje v letu 1963 in želimo SREČNO IN USPEHOV
POLNO NOVO LETO 1964

KOMUNALA

Kočevje

Vsem hišnim svetom, sodelavcem in vsem delovnim ljudem
želimo SREČNO NOVO LETO

STANOVANJSKA SKUPNOST

Kočevje-Rudnik

Obilo sreče in še veliko delovnih uspehov želi občanom
kočevske komune in vsem delovnim ljudem delovni kolektiv

industrija transportnih sredstev in opreme

Kočevje

*Uspešno in zadovoljno novo leto vsem odjemalcem. Cenje-
nim strankam se priporoča*

NOVAK ANTON

pekarna in slaščičarna Ribnica

*Najlepše želje vsem potrošnikom vode v obeh komunah in
še veliko delovnih uspehov v prihodnjem letu*

VODNA SKUPNOST

Kočevje — Ribnica

*Vsem občanom, gostom in turistom želimo v NOVEM LETU
veliko razvedrila in uspehov, predvsem pa prijetno praz-
novanje novega leta*

Turistično olepševalno društvo Kočevje

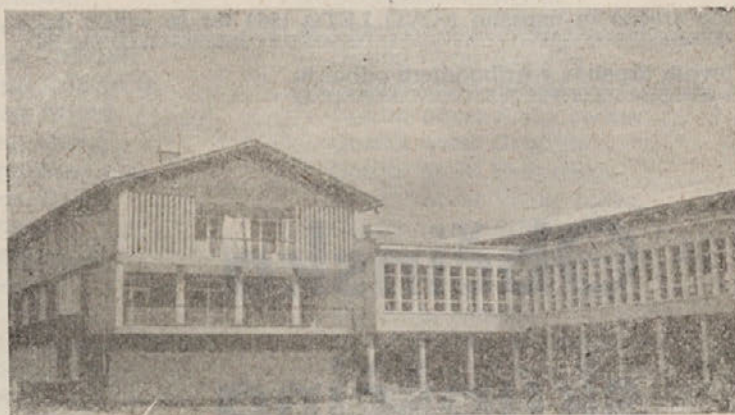
SREČNO NOVO LETO 1964 IN PRIJETNO VOŽNJO VOZNIKOM MOTORNIH VOZIL ŽELI

AVTO MOTO DRUŠTVO KOČEVJE

Občanom kočevske komune in vsem delovnim organizacijam želimo uspešno NOVO LETO 1964 ter še veliko delovnih uspehov

SGP ZIDAR

Kočevje

OB NOVEM LETU ČESTITAMO VSEM OBČANOM KOČEVSKKE KOMUNE, POSLOVNIM PARTNERJEM TER NASIM SOFERJEM TER JIM ŽELIMO ŠE VELIKO DELOVNIH USPEHOV V PRIHODNJEM OBDOBJU

avto KOČEVJE

Ob prehodu v novo koledarsko in gospodarsko leto pozdravljamo vse delovne kolektive in delovne ljudi ter jim želimo ob novem letu še obilo sreče in uspehov

Oprema

Kočevje

Srečno in uspehov polno leto želimo vsem hišnim svetom in vsem občanom ter se jim priporočamo

Stanovanjska skupnost

Kočevje-mesto s servisi

Mnogo sreče v novem letu želimo vsem delovnim ljudem in delovnim organizacijam v kočevski komuni

Zavod za zaposlovanje delavcev Kočevje

VSEM OBČANOM KOČEVSKKE KOMUNE, PREDVSEM PA ŠPORTNIKOM ŽELIMO VELIKO USPEHOV V NOVEM LETU

Občinska zveza za telesno kulturo

Kočevje

Z DRUŠTVI:

- kegljaški klub, nogometni klub,
- balinarski klub, TVD Partizan, strelske družine,
- taborniki Svobodnih gozdov, Planinsko društvo ter
- vsa šolska športna društva

kombinat lesne industrije

Z OBRATI:
V RIBNICI, KOČEVJU, POD-
PRESKI, LOŠKEM POTOKU,
SODRAŽICI IN DOLENJI
VASI

RIBNICA

PROIZVAJA:

- žagan les vseh vrst
- šolsko in pisarniško pohištvo
- stavbeno pohištvo vseh vrst
- klasično in furnirsko embalažo
- galanterijske izdelke za domače in tuje tržišče

Ob prehodu v novo koledarsko in poslovno leto želimo vsem občanom, delovnim ljudem, kolektivom ter poslovnim prijateljem še veliko **DELOVNIH USPEHOV** ter prijetne novoletne praznike

Trgovsko podjetje

Felka RIBNICA

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1964
ŽELI VSEM OBČANOM TER POTROŠNIKOM
IN SE JIM PRIPOROČA

S POSLOVALNICAMI:

— ŽELEZNINA Ribnica, trgovina z mešanim blagom RIBNICA, OPREMA Ribnica, GALANTERIJA Ribnica, SAMOPOSTREŽBA, ŽIVILA, MANUFAKTURA, OBRTHI MATERIAL, OBLAČILA, KOLONIALE, SKLADIŠČE PIJAČ Ribnica, KANTINA Ribnica, JURJEVICA, LONČAR Dolenja vas, POTROŠNIK Rakitnica, GOZDAR Grčarice, Zapotok, Zamostec, DOM Sodražica, TRAVNA GORA Sodražica, Žimarice, Gora, HRIB Loški potok, Retje, Travniki, Podpreška in Trava

Uspešno in zadovoljno novo leto z željo, da bi tudi v prihodnje s takim uspehom zbirali odpadni material za potrebe naše industrije

DINOS

Odpad
LJUBLJANA

EKONOMSKA ENOTA KOČEVJE

Cenjenim gostom in občanom ribniške komune želimo srečno NOVO LETO

Priporoča se

Gostinsko podjetje Ribnica

S POSLOVALNICAMI

Srečno in uspešno NOVO LETO
želimo vsem našim odjemalcem
in vsem delovnim ljudem
naše komune

LEKARNA

Kočevje

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO VSEM DELOVNIM
LJUDEM, KOLEKTIVOM IN SODELAVCEM

GRADBENO PODJETJE

Gradbenik

Ribnica

POTROŠNIKOM ELEKTRICNE ENERGIJE IN VSEM DE-
LOVNIM LJUDEM ŽELIMO PRIJETEN PREHOD V NOVO
GOSPODARSKO LETO

Elektro Ljubljana

enota Kočevje

Vsem občanom kočevske komune, predvsem pa našim od-
jemalcem,

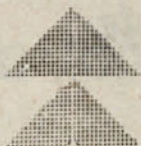
ŽELIMO PRIJETNO PRAZNOVANJE
NOVEGA LETA

Petrol Ljubljana

SKLADIŠČE KOČEVJE

Srečno in uspešno NOVO LETO vsem občanom, delovnim
organizacijam in delovnim ljudem želi

Kovinsko podjetje

Ribnica

Vsem delovnim ljudem, delovnim kolektivom in poslovnim
prijateljem pošiljamo ob prehodu v NOVO LETO pristrčne
pozdrave s toplo željo za še večjimi delovnimi uspehi

INKOP

Kočevje

Srečno in zadovoljno 1964. leto želi cenjenim gostom in se
priporoča

GOSTINSKO PODJETJE

Hotel PUGLED Kočevje

S POSLOVALNICAMI

ČESTITKAM OB PREHODU V NOVO LETO SE PRIDRU-
ŽUJE TUDI KOLEKTIV

Komunalne
skupnosti
socialnega
zavarovanja

Kočevje - Ribnica

VSEM ZAVARO VanceM OBČIN KOČEVJE IN RIBNICA
ŽELIMO OBILO ZDRAVJA IN DELOVNIH USPEHOV

SREČNO NOVO LETO 1964

PRIPOROČA SE
GOSTINSKO PODJETJE

Ljudska restavracija Kočevje

KONFERENCA ZVEZE MLADINE V RIBNICI

Sodelovanje z drugimi komunami

V nedeljo je bila v Ribnici občinska konferenca Zveze mladine. Poročilo in referat na konferenci sta pokazala, da dosedanja komite mladine ni razvijal dejavnosti le med člani kometija, ampak je ustvaril zelo tesen stik z aktivni predvsem v delovnih organizacijah. Udeležba na konferenci je pokazala, da se je krog mladinskih aktivistov tudi razširil na vse poklice.

Ceprav je minulo leto dobil mladinski komite le okrog 60 % sredstev, predvidenih v proračunu, je izvedel več akcij za zblinjevanje z mladino v drugih komunah (Kamnik, Kranj, Cerkljica, Kočevje itd.).

Mladinci so v razpravi govorili predvsem o kadrovske vprašanjih, izobraževanju, delu s šolsko mladino in o sodelovanju z ostalimi organizacijami, ki aktivno delajo v različnih samoupravnih organih.

Opozarjali so na odgovornost aktivov ZMS pri kadrovanju, ki ne more biti uspešno le z evidentiranjem, pač pa z nenehnim spremljanjem in izobraževanjem mladine. Ta spoznanja obvezujejo komuno, da bo v prihodnje v celoti preskrbela sredstva, ki jih

mladina predvideva za vsestransko usposabljanje svojih članov.

Ko so govorili o specializiranih mladinskih organizacijah, so ugotovili, da je ribniška Počitniška zveza v zadnjem letu razvila široko dejavnost. Za svoje delo je dobila od izvršnega odbora PZ

ljublanskega okraja drugo nagrado, medtem ko prva ni bila podeljena. V prihodnje nameravajo v vseh mladinskih aktivih ustanoviti družine Počitniške zveze.

Razpravljali so tudi o sodelovanju mladine z JLA. Predstavniki ribniškega garnizona je predlagal več konkretnih oblik dela, kakor so delali že letos, bo pa treba v prihodnje tak način dela še poživiti, predvsem na športnem področju.

Dobrepoljci pred novim letom

S kakšnimi občutki in kako pričakujejo Dobrepoljci novo poslovno leto? O gospodarskih organizacijah v tej dolini se bolj malo sliši, zato zapišimo nekaj besed o njih, predno zaključimo staro leto.

V Stolarni so delali z veliko vnemo. Za razgovor ni bilo časa; leto se bliža koncu, letni plan pa

je precej visok. Treba ga je izpolniti in celo preseči!

Kupi strojno obdelanega lesa romajo v ročno delavnico in lakirnico. Vsak teden odpremijo za dva kamiona blaga v Reko ali Koper, od tam pa preko »velike luže«. Realizacija na enega zaposlenega se bo letos močno približala dvema milijonoma. Dobro se pač zavedajo, da če bodo več naredili, debelejša bodo kuverte ob mesecu.

Letos so nekoliko izpopolnili strojni park in postavili novo trafostajo, vse pa iz lastnih sredstev. V prihodnjem letu nameravajo podaljšati strojno delavnico, urediti sušilne naprave in napejljati centralno kurjavo po vseh prostorih.

Po'em sem obiskal Iskro v Predstrugah. Zadnje leto so preusmerili proizvodnjo na stabilizatorje za televizijske sprejemnike in druge električne aparate. Tudi tu se dobro zavedajo, da je uspeh podjetja in s tem njihov odvisen izključno od njih samih. Kupcev za njihove izdelke ne manjka, vseh pa niti ne morejo zadovoljiti... Plan za letos so že

dosegli, za prihodnje leto pa ga bodo verjetno povečali kar za 50 odstotkov. Večjo proizvodnjo bodo dosegli z boljšo organizacijo dela in izkoriščanjem notranjih rezerv, pomagali pa si bodo še z boljšim tehnološkim procesom in specializacijo izključno na TV stabilizatorje.

Največji problem v Iskri je voda, stanovanja in strokovnjaki. Od vode je odvisen nadaljnji razvoj podjetja.

Preko železniških tirov sem skočil v Apnenico, kjer so verjetno največje težave. Kljub novi peči delo ne gre zadovoljivo od rok. Finančni plan bodo sicer dosegli na račun ugodnejših cen, količinskega pa ne. Največje težave imajo z delavci, ki so skoraj izključno iz južnih krajev, nestalni, zaradi česar peči večkrat ne morejo delati s polno zmogljivostjo. V prihodnjem letu nameravajo povečati proizvodnjo za 1000 ton apna, seveda če bodo imeli dovolj delavcev. Če bi tudi tu imeli vodo, bi proizvajali hidroapno, ki gre bolje v prodajo.

Dobrepoljska zadruga bo predvideni plan dosegla, čeprav so letos izgubili lesni odsek. Pridelek krompirja je bil dober in so vsega prodali. Dobrepoljska dolina je letos izvozila 40 vagonov krompirja, to pa predvsem zaradi pravočasno sklenjenih odkupnih pogodb. Pri živini sicer in bodo dosegli predvidenega plana, ker ni prirastka. Kmetijsko poselstvo je prvič gospodarilo na arondiranih površinah in pridelek je zadovoljiv. V prihodnjem letu so namenili vsa sredstva za ureditev skladišč za stroje in t.m.

Prav v vseh kolektivih v Dobrepolju je isti problem voda, ki zavira še hitrejši razvoj podjetij in kraja. Kdo bo rešil to vprašanje, nihče ne ve, kajti potrebna bodo velika sredstva. Dobrepoljci sami jim niso kos, kljub vsemu pa so optimisti. Računajo, da jim bo novo leto prineslo spet kaj novega in morda tudi začetek gradnje vodovoda, kar se vleče že svojih 50 let. To pa je tudi največja novoletna želja vseh Dobrepoljcev.

T. Lendero

Na slavnostni akademiji v počastitev dneva JLA v Ribnici v soboto zvečer je govoril o razvoju naše armade Petar Navarin. V kulturnem delu akademije so nastopili Ljubljanski oktet, operni pevci Ladko Korošec, Božena Glavakova ter Franc Langus ter flavtist Fedja Rupel, ki služi vojaški rok v ribniškem garnizonu.

Z A S M E H

— Sedaj jih imam štirideset, gospod doktor, in osemdeset bi jih rad dočakal; kako naj živim, da bom to dosegel? pravi pacient svojemu zdravniku.

— Predvsem, dragi moj, vzdržnost do žensk, ga poučuje zdravnik.

— To ne bo težko, ženske me sploh ne zanimajo.

— Drugič — malo alkohola, nadaljuje zdravnik.

— Sploh ne pijem.

— Tretjič, izogibajte se nikotinu.

— Nisem kadilec.

— Ne uživajte preveč mesa.

— Ga sploh ne jem. Sem čisti vegetarijanec.

Končno zdravnik zarohni:

— In zakaj, presneto, hočete pri tako pasjem življenju sploh še živeti?!

S KNJIŽNE POLICE

Šest lepih knjig

Te dni dobivajo številni naročniki knjig Prešernove družbe redne knjižne zbirke za prihodnje leto. Prešernova družba, ki je tokrat poslala na trg že enajsto garnituro svojih knjig, se je letos izredno potrudila, da bi nudila svojim naročnikom kar najboljši izbor dragocenih in okusno opremljenih knjig.

KOLENDAR je kakor vsako leto pester in zanimiv. V njem bo vsak bralec našel nekaj zase, od gospodarskih člankov do potopisov in zabavnega čtiva. Knjiga, ki bo dobrodošla v vsaki hiši, pa je poljudno in dostopno pisana študija Naš zdravnik dr. Franja Smerduja, ki obravnava zgodovino medicine in potem posamezna poglavja iz sodobne medicine. Povsod bo prav gotovo služila kot uspešen priporočnik.

Potem sta tu še dva literarna teksta domačih avtorjev: Ivana Tavčarja povest v Zali ter Bevkova povest za mladino Iz iskre požar, ki obravnava leta po prvem tolminskem kmečkem puntu. Tavčarjevo klasično delo (umetniško opremo je prispeval ing. arh. Boris Kobe), bo pritegnilo vsakega bralca. Bevk pa je pisatelj, ki je v slovensko pripovedništvo prvi vnesel novo slovensko pokrajino — Goriško in Tolminsko. V svojih številnih delih je opisal bor-

bo tamkajšnjim ljudi za svobodo in enakopravnost, s posebno tankočutnim posluhom pa opisuje kmečke puntarje na Tolminskem pred nekaj sto leti. Najnovejša njegova knjiga Iz iskre požar je nadaljevanje povesti Iskra pod popelom, ki je pred leti že izšla v tej zbirki. Knjigo je domiselno ilustriral Tone Kralj. Prevodno literaturo zastopa Viktorja Nekrasova povest v V rodnom mestu, ki bo prav tako dobila širok krog bralcev.

Knjiga, ki smo jo že vrsto let pogrešali, pa je vsekakor Franceta Planina Slovenija in njeni kraji. V nad 240 strani obsega-jočem delu bomo spoznali vse slovenske kraje, pokrajine, njihove ljudi in običaje ter uspehe pri njihovem delu za lepšo prihodnost. Še motto na začetku knjige: Zgodovina nas je Slovence postavila na košček zemlje, ki je sicer majhen, ki pa je po važnosti geografskega položaja in po drobni pisanosti svoje pokrajinske podobe neprimerno pomembnejši in zanimivejši, kakor pa bi mu prisodili po njegovem obsegu.

Letošnje knjige Prešernove družbe bodo vsekakor pomemben prispevek k obogatitvi in popestritvi naših knjižnih polic, posebno še zaradi množičnosti in razširjenosti, v čemer je najpomembnejše poslanstvo te družbe.

Naročniki PD bodo prihodnje leto dobili naslednje knjige, poleg rednega koledarja za 1965: roman E. Zolaja Tereza Raquin, Ingoličeva mladinsko povest Enajstotica živih, potopisne slike svetovno znanega novinarja Ego- na Erwina Kischea Odkritja v Mehiki, Cirila Cvetka študijo Glasba in mi ter Zelenje v našem okolju ing. D. Ogrina.

(NADALJEVANJE S 5. STRANI)

so jim orožje, potem pa so z bencinom polili avtomobile ter jih zažgali. Prestrašeni so gledali goreče avtomobile in trepetali. Toda brigada ni imela časa, da bi se ukvarjala z njimi. Bilo se je treba umakniti. Nemci bi lahko vsak čas dobili pomoč... Med njimi pa je ponosno stopal mali Tomaž z novo brzostrelko!

TOPLO OGNJIŠČE

Pomlad se je prepletala s cvetjem. Partizani so vedeli, da se dogaja nekaj velikega, nekaj, za kar so se borili vsa ta leta, no čemer so hrepeneli, za kar je padel Brkač. Aleš in mnogi drugi borci. Bila je pomlad, ki je prinašala prihodnost, mnogo svetlih domov.

Četa je napadala sovražnika, ki se je s poslednjimi močmi branil in se čedalje bolj umikal v dolino. Borci so ga sledili in ga preganjali.

»Samo še malo in vse bo končano!« si je dejal Andraž. Potem bo lažje, ustvaril si bo mirno družinsko življenje. Misli so mu hitele v daljavo. Z Vero bosta odšla v tih, miren kraj in si ustvarila dom. Imela bosta otroke, mnogo otrok...

Nenadoma se je zdrznil. »Hudiča, ali sem ostal sam?« Nikjer ni videl nobenega borca, planil je iz zavetja skale ter hotel stoji za svojimi. Tedaj se je nekaj ostrega zarilo vani in mu prizadejalo bolečino. Zvil se je in padel na tla. Vedel je, da je zadet.

Ležal je na trebuhu in s težavo lovil mrzli inutranji zrak. Hotel se je premakniti, toda pri vsakem gibu ga je ostro zabolelo in mu nonovilo bolečino. Izpustil je puško in se prijel za raztrgani volaški jonič. Ni vedel, kako ga je raztrgal. Čutil je le, da ga v trebuhu nekaj peče, žve. Omotično je roka tipala dalje ter se nenadoma ustavila, kot bi prtipala nekaj, preko česar ne sme iti. Čutil je toploto krvi in roka mu je obstala na okrvavljeni rani. »Hudičevu sem jo izkuvila!«

Pogledal je okrvavljeno roko in jo hotel obrisati ob inutranjo roso. Ni mu uspelo. V ustih je začutil želo, ki ga je vse holi žejala. Z jezikom je hotel uloviti nekaj rosnih kapelj, ni mu uspelo, obrazil se je le na ostre liste trave. Glava mu je omahnila na tla.

Sedaj se je bolj počutil. »Kako leno je počivati takole v gozdu na travi, v čistem, pomladnem inutru. Kdaj je takole zadnji, krat nočival. Ah, da, z Vero sta sedela večkrat nedaleč od čete. Ležal je na mehke mahu, a ona mu je govorila o bodočnosti. Sedaj je šele občutil, kako rad jo ima. Božala ga je po lasih in mu govorila o hišici, ki bo morala stati ob potoku in v vrtu, ki bo ves posejan z vrtnicami in o sinku in še in še. Videl jo je, kako se ljubeče sklanja nadeni in mu tiho govori. Hotel jo je obiti, toda zonet ga je zabolelo in sanje so zbežale daleč od njega. »Preklet, iz tega se ne izmažem.«

Poizkusil se je dvigniti, toda ni mu uspelo. Puška je mrtva ležala poleg njega, bila je vsa okrvavljena in s cevjo zarila v mehko gozdno prst. Pobožal jo je, roka je zopet naletela na kri. »Povsod kri, sama kri!« Bil je jezen sam nase.

Počasi se je vlekel proti lasi.

»Samo, da bi videl, kaj se dogaja v dolini. Gotovo so jih naši snet našli in sedaj se ti švabski hudiči umikajo. Rad bi bil tam, z Andrejem bi skupaj užigala no njih. Toda, mogoče je tudi njega zadela, vendar on ima Tomaža, ki ga povsod spremlja. To ti je fant, vojna je iz otroka naredila korenjak!«

Priplekel se je do jase. Hotel se je za vsako ceno dvigniti, hotel je videti dolino. Težko je dihal, poskusil je zbrati moči, da bi lažje sedel. Iztegnil je roko, da bi se prijel za veje bližnjega grma. Bil je predaleč, zonet je omahnil.

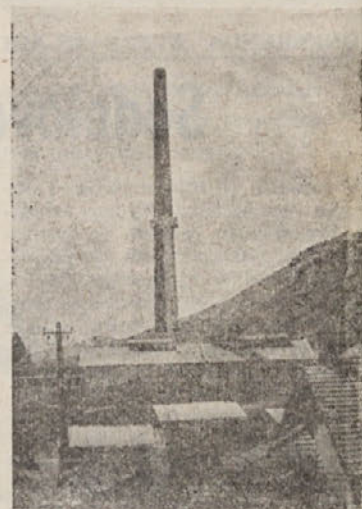
Začutil je ostro bolečino, ki mu je parala telo, toda nenadoma nenadoma ni prav nič več čutil. Tam nekje je videl le četo, Andraža, Tomaža in božajočo Verino roko, ki se ga je oklenila in ga vse klenke stiskala k sebi. Iz daljave se je slišalo oddaljeno gromenje tankov, ki so bežali. Le tu in tam se je oglasila puška, ki je kot osamljena ptica udarila med ropot hohnetih se strojev in se izmihljala med njimi. Kolona se je kot kača vila proti mestu poslednjč, zadnjikrat. Tu med jelkami pa je že vladal svobodni mir jutrišnjega dne.

Partizani so se pomikali po cestah med vasmi proti mestu. Povsod so bili tonlo srečeti. Ljudje so jih obsipavali s cvetjem in jih pozdravljali. Dolina je uživala svobodno pomlad. Z dreves so se lesketali beli cvetovi kot bi hoteli stegovati svoje cvetje borecem, ki so ga gledali s smejočimi očmi in se veselili. Bilo je konec. Sedaj bodo živeli lažje, svobodnejše; pozabili bodo na vse, kar se je zgodilo v tej umazani vojni; živeli bodo samo še za prihodnost.

Le Andrej, Vera in Tomaž so stopali molče. Vera je položila roko preko Tomaževih ram in se umaknila pogledom ljudi, ki so obstali sredi svojega veselja, ko so zagledali mlado partizanko,

»Prstan«
na dimniku

Dimnik kemične tovarne ima prstan? Ne! To je ekspanzijska posoda za centralno ogrevanje stolpnice ob Rinži. »Prstan« pa je tako visoko na dimniku zato, ker mora biti najmanj v enaki višini kot je najvišja ogrevalna naprava v stolpnicih

zavito v črtno. Stopala je trudnih korakov, opirajoč se na Tomaža.

»Kako se je veselila tega trenutka, kako sta upala z Andražem, da ga dočakata zdrava in srečna. Verovala sta v to! Vendar se je usoda tako kruto potegala z njima. Pokopati so ga morali na pragu svobode. Bil je zadnji, ki je padel iz čete, zadnji, ki je umrl, da je vse končano in da bo lahko kmalu srečno zaživel. Kako okrutno!«

»Saj to ni mogoče, ni res, Andraž, ti nisi mrtev, ti moraš živeti, zaradi mene Andraž, moraš, moraš...« Solze so ji neprestano tekale z obraza in se izgubljale med gozdnim mahom, kateri pa ni čutil njenih bolečin, temveč je le okrutno vsrkal njene trpke kaplje.

IX.

Mesto jih je še topleje sprejelo. Povsod cvetie, belo cvetie in zastave, ki so vihrale v majskem vetru. Od vsespovsod je dihala novo življenje. Borci so preplavili mesto in njihova pesem je noletela nad mestne hiše, se dvignila nad nje, vzletela do gora in se zopet vrnila nazaj, kjer je dihala resnična pomlad, prava, obsuta s cvetjem na rokah partizanov. Ustvarjal se je novi dom, močan, velik, z ogromnim ognjiščem, v katerem bo prostora za vse. Ustvarjal se je na žrtvah, na krvi, a bil je velik in mogoč, neuklonljiv in silen, ki je gorel in planolal v pomladnem vetru. Bil je prav tisti dom, za katerega so se borili mnogi, a ga vsi niso dočakali. Bil je Andražev dom, ki si ga je tako želel, a ga ni dočakal. Bil je resnično tople dom, ki bo ogrel tudi tisoč in tisoč gomil širom naše domovine in jim nudil svojo toplino. Bil je svoboden dom.

Vera, Andrej in Tomaž so se poslovili od tovarišev. Težko je bilo slovo. Preveč je bilo spominov, preveč tovarištva, ki ga ne bodo mogli pozabiti, njihova družina se je razhajala. Marsikomu so ob slovesu stovile solze v oči, ki jih ni mogel zatajiti. Marsikdo je nutil srcu, da se je zjokalo. Ostali so spomini; mnogo jih je bilo.

Andrej je stopal skupaj s Tomažem in Vero. »Še malo, potem se bomo morali posloviti,« je dejala Vera in pogladila Tomaža po lasih.

»Obiščem vaju, prav kmalu vaju obiščem in potem bomo skupaj odšli k Andražu.«

»Ne hodi, ne hodi!« je moledeval Tomaž. »Z nama pojdi v našo hišico!« to je prosil.

Andrej je stopal zamišljen ob njih in premišljeval. »Kako rad bi videl, da bi šla z njima. Toda to ti ni upal povedati. Bal se je, da to ne bi morda užalil s tem. Tomaž se je tako navezal nanjo. Ni si upal reči.«

Ustavilo so se. »Sedaj je vse končano,« si je dejal Andrej. »Odšla bo. Posloviti se bodo morali.« Tomažu so se nabirale v očeh solze, ni jih mogel zatajiti. »Ne hodi!« to je zaprosil. Pričistnila je svoje ustnice k njegovemu obrazu in ga poljubila.

»Priden bodi in Andrej..., v šolo ga moraš dati!«

Pogledala je Andreja in opazila, da ima tudi on solzne oči; tudi njej je šlo na jok.

»Vera z nami pojdi,« je dejal Andrej. »lepo ti bo pri nama.« Proseče jo je pogledal in dostavil: »Zaradi Andraža, zaradi njega pojdi z nama.«

Pogledala ga je z rosnimi očmi: »Ne morem, Andrej, ne morem!«

Poslovili so se. Vera se je vračala v mesto, oče in sin sta nadaljevala pot. Slišala sta njene drobne korake, ki so odhajali. Toda nenadoma, nenadoma se je ustavila in zaklicala: »Tomaž!« Oče in sin sta se obrnila in videla Vero, kako teče za njima. Tomaž ji je planil nasproti in ji padel v objem. Andrej ob tem pogledu ni mogel skriti solz. Bile so solze veselja, ki so igriivo udarjale ob granit. Vsi trije so potem nadaljevali isto pot in obrabi so jim žareli od veselja ter sreče. Njihova pot je vodila k toplemu, skupnemu ognjišču.

KONEC

(O NEZNANEM, SAMOUKEM KOČEVSKEM SLIKARJU DRAGU VIDMARJU)

Srečanje

To je svet tvoje samote, trpke in neme. Samote, ki ti je dala prvo zaznamo barv v modrozelenu, v melanholično sanjskem. In si šel, brez obraza, brez dimenzij; brez najmanjše poučenosti, kaj je slika. Kako dolga je pot? Zaslutil si jo in vedel, da je tvoja; da ni druge, čeprav si se trgal in ostajal sam, brez prijateljskih nasvetov. Toda od trenutka, ko si prvič spoznal radost ustvarjanja, si kakor obsedenec poslušal zanesenost čustev in nisi mogel mimo. Prihajale so barve. Svet, ki si ga živel, je pričel dobivati oblike, ki si jih iskal.

Tako je nastajal umetniški svet slikarja - samouka, plesarskega delavca Draga Vidmarja iz Kočevja.

Slika od rane mladosti. Po navabi tih in skromen, se je podredil volji staršev in se na njihovo željo izučil za pleskarja. Čeprav ga poklic veselil, bi rad sli-

šablonске, je viden resničen talent, ki bi se ob potrebni likovni vzgoji lahko presenetljivo razvil.

Posebno preseneča v portretu, v katerem je že pravi mojster. Razen obrazov ga zanimajo še motivi: ljudje pri delu in pejzaži.

»Gledam slike »Avtoportret« in »Muslimana«, ki ju je naslikal pri vojakihi. Namesto slikarskega platna je uporabljal rjuhe in grobo platno prestreljenih vojaških tarč.

Drago sedi pri peči in posluša Chopina. Tiha glasba sanjari v mračni sobi. Zunaj je zimski večer.

»V šolo moraš, Drago,« mu pravi. »In slikati moraš!«

S. Lesar

Drago Vidmar: Avtoportret, ki ga je napravil pri vojakihi

Analiza zasebnega kmetijstva

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo je na zadnji seji obravnaval

njih sej tudi občinska skupščina, ki naj bi med drugim predvidela, kako in kje naj se zbirajo sredstva za stare in onemogle kmete, ki so pripravljene svojo zemljo oddati v družbeni sektor. Predvidoma naj bi se ta sredstva stekala v posebni sklad, v katerega bi prispevale vse gospodarske panoge. O tem, kako skrbeti za ostarele in onemogle kmete, bo razpravljala in sklepala tudi svet za socialno varstvo.

Pomembno vlogo pri reševanju nadaljnje usode zasebnega sektorja kmetijstva bo imel tudi družbeni sektor kmetijstva. Ta bo vključeval zasebne površine v lastno proizvodnjo in razvijala razne primerne oblike pogodbenega sodelovanja z zasebnimi kmeti. Tako bo odsek za kooperacijo z zasebnimi kmeti pri KGP v kratkem izdelal do 30. junija prihodnje leto pa svetu za kmetijstvo in gozdarstvo že poročal o oblikah kooperacije z zasebnimi kmeti in njenih uspehih. O oblikah kooperacije bo ta odsek kmalu seznanil vse zasebne kmete.

Tudi v Dolenji vasi...

Po ustanovitvi družine v Sodražici 10. novembra in formiranju družine v Ribnici 1. decembra je mlado čebelarско društvo Ribnica 8. decembra ustanovilo čebelarско družino tudi v Dolenji vasi.

Od 23. čebelarjev, kolikor jih je na področju bivše občine Dolenja vas, se je takoj včlanilo 12 čebelarjev, ki so kot pionirji nove čebelarске organizacije v Dolenji vasi na ustanovnem posvetu izvolili prvi družinski svet s tov. Lavričem kot predsednikom. Društveni tajnik tov. Levstek je govoril o pomenu, organizaciji in poslovanju čebelarских družin, člani pa so se strinjali o nujni potrebi in koristnosti močne čebelarске organizacije tudi v Dolenji vasi. Obljubili so, da bodo tudi ostale čebelarje pritegnili in včlanili v svojo organizacijo, saj je jasno, da samo čvrsto organizirana družina lahko nudi potreben napredek.

Čebelarско društvo v Ribnici bo nudilo svojim družinam vso

Pravljica o dedku Mrazu

Gledam skozi okno, kako prihajajo snežinke in legajo na tla. Matjaž in Dušan mi ne dasta miru. Maša čeblija, kakor vrbček na veliki krušni peči, ki sije od toplote kakor poletno sonce.

»Dedek Mraz ni pravljica,« pravi Matjaž in se razšopiri. »Videl sem ga lansko leto v šoli, kako je delil darila.« Dušan in Maša ga začudeno pogledata in hočeta vedeti, kakšen je bil. Matjaž se širokousti in potvarja resnico o Dedku Mrazu: »Taaakšno belo brado je imel in pisano kučmo in velike, velike brke. Pa darila, da bi videli, kaj vse je imel na svojih sankah — same dobrote.«

Maša posluša in ni zadovoljna. Hoče, da povem pravljico o Dedku Mrazu, ki bi bil samo njen in ki bi bil takšen, kakršnega si ona želi:

»Bil je očka, pravim. Živel je očka, ki je imel Mašo. Maša je bila majhna s svetlimi kitami in zavahanim noskom. Ker je bila zelo pridna in ker sta se imela z očkom rada, se je očka nekega dne, ko je snežilo (samo da Maša tega ni vedela) spremenil v Dedka Mraza. Maša ga je najprej začudeno gledala, potem pa se je le opogumila in rekla: »No, kakšen pa si, kakor kakšen Dedek Mraz?« Saj tudi sem in še kakšen — le pogledaj, pa boš videla. Dedek Mraz je imel polno dobrot v svoji torbi. Maša je kar žarela od zadovoljstva in ni vedela, kako bi se zahvalila. »Povedala bom očku, kako si priden,« je rekla Maša. Dedek Mraz se je muzal od zadovoljstva in prepeval pesem o snežinki. »Zdaj pa grem,« je rekel. »Maša nasviden je drugo leto in očka in mamico lepo pozdravi.« Ko je prišel očka spet v sobo, je bila Maša vsa iz sebe. Pri-povedovala je, kako jo je obiskal Dedek Mraz prav tak, kakršnega si je želela v sanjah prejšnjo noč.

Ampak Dedek Mraz ni bil nihče drug kakor Mašin očka in Maša tega do danes ni vedela.

»Si bil res ti,« pravi Maša. »Si bil res ti,« zineda tudi Matjaž in Dušan. Maša žari od sreče, ker je njen očka najlepši Dedek Mraz na svetu. Tudi Matjaž in Dušan si želita, da bi bil njun očka najlepši Dedek Mraz.

Sedim pri oknu in gledam, kako prihajajo snežinke in legajo na tla. »A ne, da je Dedek Mraz pravljica,« pravi Maša in me ponizno gleda. »Seveda je,« pravim. Resnična, najlepša pravljica, kakor tiste Andersenove. Še lepša je, ker je samo tvoja. Vsi očki bi morali biti Dedki Mrazi svojim otrokom. Ti pa bi bil najboljši — kralj vseh, pravim Maša in se spremeni v snežinko.

SLAVKO LESAR

Drago Vidmar: Musliman pri delu

kal — samo slikal. Vrsta olj in temper krasil njegov dom. To pa ni vse. Veliko je razdal prijateljem, najboljše stvari pa je pustil pri vojakihi, kjer je od vseh obdobj do sedaj največ delal.

S prijateljem Vladom Trohom, prav tako slikarjem-samoukom iz Kočevja, sedaj študentom igral-ske akademije v Ljubljani, je prvič razstavljal kot vojak v avli niške vojašnice.

Tone je brez najmanjše slikarske izobrazbe. Njegov delovnik traja navadno od šestih zjutraj do šestih zvečer. Ves prosti čas posveti slikanju. Čeprav so njegove slike nedodelane in včasih

položaj zasebnega sektorja kmetijstva v občini Kočevje. Iz analize in razprave je bilo razvidno, da ima večji del kmetijskih prebivalcev v občini težke življenjske pogoje. To nam pove med drugim tudi podatek, da je lani znašal narodni dohodek družbenega sektorja (vse panoge gospodarstva) na zaposlenega prebivalca 891.000 din, v zasebnem sektorju kmetijstva pa le 176.000 din. (Mimogrede naj omenimo, da je v naši občini le 13,2% ljudi, ki se preživljajo samo s kmetijstvom.)

Člani sveta so menili, naj bi o stanju zasebnega sektorja kmetijstva razpravljala na eni prihod-

V obratih v Ribnici in Sodražici izdelujemo vse vrste žičnih mrež. Kupcem se priporoča in jim želi srečno in uspešno NOVO LETO 1964

Pletilnica žičnih mrež

Sodražica

podporo in pomoč pri njihovem delu ter vse organizirane čebelarje oskrbovalo s čebelarскими potrebščinami po nižjih in ugodnejših cenah, medtem ko bodo lahko tudi ostali čebelarji dobivali svoje potrebščine, vendar samo po normalnih dnevnih tržnih cenah. V ta namen bo društvo odprlo tudi svojo komisijsko trgovino (Konec na zadnji str.)

ta teden za vas

KOČEVJE

POROČILI SO SE:

Ninič Jozo, delavec iz Javorja 6, okr. Sarajevo, star 18 let in Marojevič Zorka, gospodinja iz Posavskih Podgajcev 35, stara 22 let.

Volf Anton, polk. zidar iz Padova 2 pri Osilnici, star 32 let in Ješelnik Ivana, delavka iz Lazca 9 pri Dragi, stara 19 let.

V Ljubljani so se poročili:

Malnar Ivan-Zvonimir, šofer iz Kočevja, Šeškova ulica 22, star 23 let in Padovac Ana, natakarica iz Kočevja, Ljubljanska cesta 27, stara 24 let.

Lesar ing. Janez iz Sajevca 2, star 32 let in Urh Zdenka, uslužbenka iz Kočevja, Rožna ulica 30, stara 23 let.

V Ljubljani so rodile:

Pintar Julijana, delavka iz Črnega potoka 26 — dečka;
Zagar Olga, delavka iz Klinje vasi 11, dvojčka — dečka;
Zagar Ana, uslužbenka iz Kočevja, Tomšičeva n. bl. — deklica.

Umrli so:

Hočvar Anton, kmetovalec iz Koblarjev 18, star 73 let;
Miklič Franc, upokojenec iz Tržiča 10, star 79 let;
Grčman Franc, otrok iz Koprivnika 19, star 1 mesec.

ČESTITKA

Vsem radijskim in televizijskim naročnikom želi srečno novo leto inkasantka Marija Bizjak.

ČESTITKA

Mariji Zalar naše najiskrenejše čestitke za uspešno opravljen diplomski izpit ter mnogo sreče, zadovoljstva in uspehov na novem delovnem mestu Gusti, Anica in mala Nevi.

ČESTITKA

Dragim domačim — družini Zalarjevi ter atu in mami Novak, želimo v NOVEM LETU 1964 vse najlepše, največ pa zdravja in osebnega zadovoljstva. Enako tudi družini Petrič, Samsa in Smukovim, Gusti, Anica in mala Nevi.

ČESTITKA

Ljubemu in dobremu možu in očetu Jožefu Tomšiču iz Gorice vasi želimo za njegov 50. rojstni dan vse najboljše, veliko zdravja in še mnogo zdravih let. Zena Milka, hčere Milka, Jožica, Alenka in Branka, sinova Marko in Andrej ter zet Tošo in Cicka.

ČESTITKA

Delovnim ljudem Kočevske in posebno bralcem združenih Novic in Dolenjskega lista, domačim, dekletom, prijateljem in znancom želimo zares srečno in uspehov polno leto 1964. Fantje, ki služimo vojaški rok v Užiški Požegi, V. p. 4418 in 1677: Ivan Južnič, Alojz Turk, Franc Cvelbar, Martin Krajc, Julijan Strajner, Franc Regan in Ivan Urh.

PRODAM

Zaradi selitve prodam dobro ohranjen štedilnik Tobl. Jože Butina, Kočevje, Rudnik 4.

PRODAM

Poceni prodam kuhinjsko kredenco, smučarske čevlje št. 40 in železne sanke. Vprašati Šalka vas 44.

PRODAM

Prodam dobro ohranjeno 80-basno klavirsko harmoniko. Ivan Bizjak, Rudnik 5 Kočevje.

ZAMENJAM

Dvosobno komfortno stanovanje v Ribnici na Dolenjskem menjam za prav tako v Zagrebu. Informacije: Milan Živojnovič, Ribnica na Dol. 273.

STANOVANJE

Nujno potrebujem opremljeno ali neopremljeno samsko sobo v Kočevju ali bližnji okolici. Vprašajte na upravi Novic.

KINO

KOČEVJE: od 27. do 29. decembra ameriški film »Enooki Jack«, 30. in 31. decembra ameriški barvni film »Njen nasmeh«, 1. januarja angleški film »Pekleni klub«, 2. in 3. januarja angleški film »Nikoli ne popuščaj«, 4. in 5. januarja nemški film »Pri belem konjičku«.

RUDNIK: 28. in 29. decembra nemški film »Graščina strahov«, 31. decembra nemški film »Ne pošiljaj žene v Italijo«.

RIBNICA: 28. in 29. decembra ameriški film »Alamo« II. 4. in 5. januarja franc. italijanski film »Moderna devica«.

SODRAŽICA: 28. in 29. decembra ameriški film »Velikan«.

VELIKE LASČE: 28. in 29. decembra španski film »Prodajalka vijolic«, 4. in 5. januarja jugoslovanski film »Ne posegaj v srečo«.

PREDGRAD: 28. in 29. decembra ameriški film »Nepričakovana ljubezen«, 31. dec. in 1. januarja grški film »Nikoli v nedeljo«.

DOBREPOLJE: 28. in 29. decembra francoski film »Zveri so spuščene«.

BROD NA KOLPI: 29. decembra ameriški film »Pustolovštine Toma Sawyerja«.

STARA CERKEV: 28. in 29. decembra grški film »Nikoli v nedeljo«.

POTUJOČI KINO PREDVAJA

Ameriški cinemascope film »Nemirna leta« v soboto, 28. dec. ob 17. uri na Oneku in ob 19. uri v Koprivniku. V nedeljo, 29. dec. ob 14. uri v Vimolju, ob 16.30 v Lazah in ob 19. uri v Mozlju.

Vzhodnonemški film »Primer inšpektorja Schirdinga« v petek, 27. dec. ob 19. uri v Dolgi vasi, soboto, 28. dec. ob 19. uri v Črnem potoku, v nedeljo, 29. dec. ob 15. uri v Travi in ob 18. uri v Podpreski.

Francoski film »Vreli asfalt« v petek, 3. januarja ob 19. uri v Dolgi vasi. V soboto, 4. jan. ob 19. uri v Polomu. V nedeljo, 5. jan. ob 14. uri v Banja loki, ob 16.30 v Fari in ob 19. uri v Kužlju.

Domač barvni film »Stopnice hrabrosti« v soboto, 4. jan. ob 19. uri v Starem logu. V nedeljo, 5.

Opozorilo

Opozorjamo vse drsalce, posebno starše, naj ne puščajo otrok na led na Rinži v odseku Stolpnice—Kemična—Avtoservis, ker je zaradi odtoka tople vode iz tovarne led razmehčan in za drsanje skrajno nevaren. Za morebitne nesreče na tem odseku Rinže Kemična tovarna ne nosi nikakih posledic.

KEMICNA TOVARNA — KOČEVJE

Tudi v Dolenji vasi...

(Nadalj. s 13. str.)

vino in preko nje nudilo svojim članom vse mogoče ugodnosti, medtem ko nečlani teh ne bodo mogli biti deležni.

Poleg teh in še drugih koristi, ki jih bodo uživali člani čebelarskega društva, kot so zdrav-

stvena preventiva, kolektivno zavarovanje, okriba z mladimi in kontroliranimi maticami itd. bodo pač lahko uvideli tudi vsi ostali čebelarji, da se jim ne izplača več stati ob strani, temveč se čimprej vključiti v najbližjo čebelarsko organizacijo.

Ustanovitev čebelarske družine v Dolenji vasi

REKLI SO...

Specializacija v medicini je dosegla tak uspeh, da morajo biti bolniki že diagnostiki, da vedo, h kateremu specialistu morajo iti. (dr. Ulf Fernstrem, švedski kirurg)

Čas imajo samo tisti, ki niso ničesar dosegli in so pri tem prišli dlje kot vsi ostali. (Guareschi, italijanski satirik).

Meje so abstrakten pojem, saj jih na zemlji ni. Toda v našem primeru meja je, ker se srečata na eni strani samouprava, na drugi pa režim srednjega veka. (Ben Bela, predsednik Alžirije.)

MLADE federativne vlade v Afriki moramo izobraževati. Toda nikoli ne bomo ničesar dosegli, če bomo iskali pri tem koristi. Da bomo uspeli, mora vsak nekaj žrtvovati. (Haile Selasie, cesar Etiopije.)

Mesto še nosi pečat žalosti, toda solze z lic so zbrisali rokavi delovnih oblek. (Milan Siruček, češki novinar o Skopju.)

NA VRATIH ZAPORA JE NAPIS: ZAPRTO

Andorra, miniatura državnica v Pirenejskih gorah med Francijo in Španijo, dolgo časa ni imela zapora. Maloštevilne vlomilce so zapirali v bližnje zapore Perpignana. Predlog, da bi zgradili ječo, je bil odbit. Zato so naredili zapor samo kot vzorec. Bil je zelo moderno urejen, toda zelo dolgo je bil prazen. Nekega dne pa so le ujeli tatu avtomobilov. Toda tudi on ni ostal dolgo časa gost »modernega« zapora, ker je kmalu ušel. Edini stražnik tako ni imel kaj delati in na vratih zapora se je pojavil napis: Zaprto!

Glasilo Socialistične
zveze delovnega ljud-
stva občin
Kočevje in Ribnica

jan. ob 16. uri v Strugah in ob 19. uri v Livoldu.

Prosimo odgovorne za kinopredstave, da poskrbijo za urejevanje in zakurjeno dvorano. Vstopnice prodajajo pred predstavo. Vsem gledalcem je brezplačno na voljo Filmski list s kratko vsebino filma in drugimi zanimivostmi.

Izdaja CZP »Kočevski tisk« Kočevje
Urejuje uredniški odbor. Odgovorni
urednik France Grivec. Uredništvo in
uprava: Kočevje, Ljubljanska 14/a. Te-
lefon uprave in uredništva 36-090. Let-
na naročnina 800 din, polletna 400 din
in jo je treba plačati vnaprej. Za ino-
zemstvo 2000 din oziroma 3 ameriške
dolarje. Tekoči račun 600-27-1-265 pri
NB podružnica Kočevje